

Iva Adamcová

Uherský Ostroh 2014

přepis besedy konané dne 7.5.

Iva Adamcová – Uherský Ostroh 7. 5. 2014

Tak začneme. Já jsem ve středu, to asi víte, o čarodějnicích je to známé, měla narozeniny. A přišli mi gratulanti. Přišla odpoledne ve středu jedna moje známá, holčička, která má devítiletou holčičku Sofii. A ta moje kamarádka šla za tou mojí maminkou do ložnice, která dneska leží, je nemocná. A my jsme s tou malou Sofií připravovaly kávu, čaj, řezaly jsme dorty, abychom si všichni udělali hezké posezení. A najednou ta malá Sofie mi říká: Ivanko, já mám problém, já se tě potřebuji něco zeptat. A to já vždycky zbystrím, a to já mám ráda. A ona říká: já se tě potřebuji zeptat na to, jestli my tady žijeme v nebi. Takže ta malá Sofie, devítiletá holčička se mě zeptala, Ivanko, tady je to nebe? Pro mě jsou vždycky otázky jakéhokoli Boha obrovsky inspirující, protože vždycky vím, co vám mám pak jednodušeji vyprávět. A já jsem jí odpověděla vlastně na tuto otázku tím, že jsem jí řekla: záleží na tom, kdo. Jsou lidé, kteří toho Boha jsou sem schopni pustit a jsou lidé, kteří ho sem pustit nejsou schopni. To znamená, že vidíš, žijeme v jednom světě, který je takový zvláštní, hodně věcí se v něm děje, ale na druhou stranu ne každý z nás může toho Boha zažít, protože se čeká na to, až jej přijmeme. A ta malá holčička mi říká: to mi stačí, Ivanko. A byl klid. Tady na těch dvou obrázcích (vy vlastně znáte ty obrázky, které já maluji, ono je to vlastně pořád o jednom) je támhle u kraje obrázek, kdy vidíte, jak ty čakry kvetou. Ano, to jsou čakry, které pracují optimálně. A vy už znáte po základních přednáškách všechny podmínky: nedělat negativní emoce, tzn. nedělat odpory. Velice dlouhý čas před touto dobou (zhruba 2000 let) první slovo, které bylo obrovsky zázračné, a které málo lidí chápalo do této doby a bylo to slovo pokora, přinesl Ježíš. Pokora je přijetí toho, čím procházíte ve svých osudech a ve svých životech a co jste jako původní Bůh chtěli zažít, abyste si prošli posledními minulostními odpory neboli karmou, kterou jste si v minulosti udělali. Protože jakýkoli emocionální odpor, který vytvoříte, vám píše další karmu, která se musí opakovat. V praxi to znamená, že když třeba dejme tomu vás někdo neustále opouští, dejme tomu budete dítě, které bylo nechtěné třeba ze strany otce. I to se stává, že otec nejeví třeba zájem anebo matka, to je jedno. Jestliže budu dítě, které to respektuje a myslí i na toho chybějícího rodiče s láskou a s pokorou, pak už se nikdy v životě tento stav neopakuje. Jakmile to odmítám a bojuju a kritizuju toho chybějícího rodiče, budou pokračovat dál vaše zkoušky s lidmi, kteří vám budou přicházet dělat podobné věci ať v partnerství nebo dokonce i vy jako rodič a oni v pozici vašich dětí, kdy vás neustále budou opouštět. Všechny odpory, které nechcete přijmout a respektovat takovými, jaké jsou, se musí prozkoušet Bohem a věřte mi, že tyto zkoušky jsou dobré. Protože váš odpor, jak stárne hmota, slábne a slábne a slábne a po mnoha a mnoha životech si vybíráte neustále slabší a slabší hmotu, silnějšího Ducha, který se tam nalévá, jednoho dne dojdete do nulového odporu. To je stav, kdy smíte pochopit veškeré věci, kdy se otevírá vaše třetí oko a do vás se nalévá vaše skutečnost, skutečná bytost, kterou my nazýváme Bůh nebo celek, to je jedno. A vidíte, ten člověk se potom stává vlastně pohárem, který je naplněný Bohem. Je to jediná cesta ven z iluze hmoty. Teď jsme ušli veliký kus cesty. Já jsem byla před týdnem na benefici, kde jsem mluvila, a protože ne všichni jste slyšeli věci a já ještě nějaké věci musím potom přidat, tak vám tady ukážu ten obrázek – vy, kteří vzadu na něj moc nevidíte, tak si, prosím,

přijďte ten obrázek trošičku víc prohlédnout. Protože systém, který je tady nastavený – ono na té benefici nebylo zase tolik času, já jsem se rychle vracela za mojí maminkou, která mě v současnosti potřebuje. A tady vidíte systém, v jakém se teď ocitáme. Nebojte se, není to nic dramatického, jsou to vlastně jednoduché věci a duchovní světy, které se některé tady teď objevují, jsou různé směry, které jsou a bude jejich učení, nějaké strašení, prosím, nenechte se vystrašit, není se čeho bát. Vy jako část Boha se vždycky v první, v druhé a třetí dimenzi zrozujete do pozice, ve které si připadáte jako hmota. A teď prožíváme v této časové oblasti stav, který je, dá se říci, historický, na to vždycky ve vesmíru se čeká, na tyto vstupy, kdy další planety přicházejí s další tak zvanou bývalou hmotou k produchovní, protože další část lidí, kteří se inkarnovali, duší, které se inkarnovaly na planetární systém do 3 D, se stává schopným pochopit další věci. Za posledních 2000 let, což je velice krátký čas, protože v tom kroužku, který já maluju tam s trojkou, to je pozice, ve které jste se pohybovali obrovské množství let, tam jsou miliony let, prosím vás. Země má úplně jinou historii, než se doposud zdálo, a dokonce teď už někteří vědci objevují, že ty časové údaje některé nesouhlasí, že jsou úplně jiné a ono se to samozřejmě po čase všechno odhalí. Jsou tu i připravené technologie, které za krátkou budeme používat a budeme je skutečně využívat ve prospěch všech. Takže vidíte, v tom třetím kroužku, kde jsme se pohybovali obrovské množství časové, protože hmota má svůj zápis času, jsme se blížili před 2000 lety, což bylo téměř u té hranice, u toho zvlněného vlastně jakoby kroužku, který jsme přeletěli na konci března minulého roku. Jenom tak jsme všichni proletěli, jak jednoduché. A celá planeta skutečně vibruje ve vibracích, které se postupně za posledních asi zhruba 10 let velice jemně zvyšovaly. Posledních sedm bran se vždycky otevíralo první týden v listopadu, kdy jste někteří z vás, citliví jedinci, možná mohli cítit tak obrovské vibrace, že jste třeba nemuseli ani usnout, to s vámi potom hýbe velice silně. A v těchto listopadových dnech se vždycky těsně před koncem roku zvedala o další část vibrace planety. Poslední brána, kterou jsme prošli, uzavírala vibrační vzestup do 5 D hmoty planety. Tzn., že my všichni jsme jenom proletěli do této fáze. Tuto hranici, to už víte, vypočítali kdysi dávno Mayové a lidstvo vědělo, že náš svět 3 D skončí a představovalo si to, že bude konec světa. Že planeta vybuchne, že lidi pomřou, že se budou dít tak obrovské věci a různé ty předpovědi. Tohle bylo také velmi nutné, protože Satan neboli zákon hmoty, tzn. 3 D systém dualitní, kdy je považováno všechno za dobré/špatné v rozsahu vlastně pohledu, což je 3 D systém, tak v této části jste museli být prozkoušeni strachem, abyste se báli toho mayského proroctví. Nebylo čeho. My jsme pouze proletěli skrz, vidíte to, on skutečně ten starý svět skončil, protože se uzavřelo vibrační pole planety. Ale teď nastává doba, kdy si mnozí zase myslí, že už 3 D skončilo. Vidíte to, neskončil ještě svět 3 D tak, jak si mnozí představují. My jsme proletěli hmotou sem a teď záleží na tom, co jste pochopili z informací, které jsem vám přinesla. A jak jste se naučili žít alespoň... nebojte se toho, nemusíte být čistí, úplně dokonalí, vy akorát musíte pochopit, co se děje. Že když jste se naučili najednou neodporovat, že se dějí vaše zázraky ve vašich životech, a že se samo všechno mění. Pišete neuvěřitelné příhody. Dokonce už jsem dostala nabídku, že bych samozřejmě pozměnila ty vaše písmena na začátku jmen a místa, a že by se dokonce i vydala nějaká knížka. Jedna paní mi to nabídla z Chomutova, protože přitom vy nejvíc pochopíte. Při těch zázracích, které se skutečně konají. A já

sama jsem vám vyprávěla spousty příběhů, které se, věřte mi, staly. Byly neuvěřitelně zázračné, neuvěřitelné. Měla jsem možnost skutečně si ověřit, protože nikdy bych nebyla schopná někomu zalhat, někomu vyprávět nějaké nesmysly. Věděla bych, že mě samotnou to vždycky dožene. Vždycky to dožene každého člověka nějaký ten egoismus. A ten ze zásady, věřte mi, nedělám. Takže opak je pravdou. Dnes, teď na té planetě, kdy všichni máme vibraci 5 D svých hmotných těl, jsou ještě lidé, kteří samozřejmě ještě i zevnitř vytváří odpory, ty pokračují. A ti si dožijí, protože tam ty odpory jsou ještě velmi silné, ti si dožijí své životy tady, protože vy už víte, že osud je hotový a neměnný a skutečně máte ho zaznamenaný v DNA, protože DNA patří planetě. A Akáša je historie, která vznikla v době velkého třesku. Vše je vymyšlené až do konce celého vesmíru, tzn. existence našeho vesmíru. Těch vesmírů je obrovské množství, vy jste vlastně také jako vesmír. Jedna malá buňka v obrovském božím těle. Ten kolos je tak obrovský a krásný a dokonale vymyšlený, ale všechno se podobá vám jako člověku. Ano, vše je stejné, jak nahoře, tak dole. A vše bylo připodobňováno. I Bible, která mluví dejme tomu, dneska jsme o tom mluvili v poledne, o tzv. ráji, edenu, kdy Adam a Eva vlastně ochutnali z toho zakázaného jablka, a tím vlastně zapomněli. Museli si osahávat všechno, co se dělo. Tam je nakreslený i systém vašeho těla. Ten strom, který je omotaný hadem, musí skutečně vyrůst, musí dozrát a musíte si prožít všechno, co se týká života tohoto stromu. Tento systém vždycky žijeme v tom kroužku pod číslem 3. Tzn. v době, kdy se pohybujete a vyvíjíte se v mnohých inkarnacích ve 3 D světě, tzn. ve světě odporů neboli duality, kde 3 D svět znamená, že jste zapomněli na to, že jste Bohové, žijete ve hmotě a myslíte si, že jste hmota. Že jste ten člověk, to tělo, ale tak to není. Je to zapomnění, které jste museli prožít, abyste přes všechny odpory, které se tělo od těla vašich inkarnací snižovalo, abyste jednou přišli na to, kdo skutečně jste a mohli jste odejít do vyšší fáze. Proto krátce, to je zhruba těch 2000 let předtím, přišly vždycky přes někoho nějaké informace. Není to vždycky jenom jedna bytost jako třeba Ježíš, ale je jich tam víc samozřejmě. Vždycky ty duše jsou tak rozprostřeny, protože takové informační systémy jako jsou dnes, dříve samozřejmě nebyly. Takže jediným informátorem, který vždycky byl spolehlivý, byla kniha knih. A ta obsahovala veškeré informace, které také byly trošičku maličko překroucené, pokroucené a po čase, kdy vším tím roztráštěným učením různých směrů a církví, které se také ve 3 D světě chovaly dualitně, tzn. bojovně a odmítaly a bojovaly o to své božství a kdo má pravdu, si vlastně podráždili sami sobě nohy. Teď samozřejmě ten Bůh v 5 D bude vědomí ve hmotě, a to tělo vám začne sloužit. Jsem převaděč, to víte, to už jste slyšeli i na základních přednáškách. Tzn. že jsem... pamatuji si cestu samozřejmě, v té pětce už jsem žila, nicméně přinesla jsem vám informace, které jsem vám nabídla, protože já tyto informace, jestliže se k vám dostaly, jsem vám směla předložit, protože vaše DNA, když mě můžete slyšet, je připraveno a máte ho v osudu, abyste si nabrali zrovna ten podíl, který jste schopní v tom svém osudu a DNA přijmout. Tehdy vidíte, je to vždycky vaše vůle, vaše cesta, kterou vlastně v tom osudu máte. Protože se vašim vývojem do bodu B počítá v celku. Je vymyšlená Akáša celého vesmíru, ale teď budu mluvit o Akáše naší planety. Tzn. že když vaše božství vidí tuhle planetu a inkarnuje se sem a vybere si tohle tělo s tímto jménem, s tímto osudem neboli s DNA, je vaší vůlí, že si potřebujete prožít a opakovaně vyzkoušet opravy všech minulých odporů neboli karem, které jste kdy udělali. Takže už vidíte, že

vlastně, zastavit byste teoreticky mohli tady a teď úplně všechno, když kompletně přijmete osud takový, jaký byl. I se všemi jakoby špatnými lidmi neb oni nejsou špatní. Oni vám ukazují to, co byste druhým dělat neměli. Bez kritiky, že to tak dělají, protože kdybyste je kritizovali, tak byste neprošli přes poslední pátou čakru, něco by vám chybělo. Vaše čakry všechny v celé škále musí vypadat jako rozkvetlé květiny. Tím se otevře střed okvětí a vaše hadí síla se může spojit po tom vašem kmenu, ano, to je jako kmen stromu, a může se otevřít třetí oko. Nikdy nedojde k těmto věcem spontánně tím, že si necháte něco uměle naočkovat. Samozřejmě buď mi budete věřit a je to dobře anebo mi nebudete věřit a zase je to dobře, neboť jestliže si ještě potřebujete a je to pro vás lákavé, váš Satánek, vaše Ego de facto vám pošle někoho, kdo by vás dejme tomu chtěl nalákat na nějakou jinou cestičku. Pokud to poslechnete a odejdete, bylo to zase dobré, protože ještě vaše Nadjá ví, že ještě nemáte všechny zkušenosti vstřebané. Vy musíte všechno umět sami. Úplně přesně tak, jak je to ve škole. Jestliže někde byste podváděli a nějaký předmět byste ošulili, tak vy to pak sami neumíte žít. Neumíte... potřebujete pořád pomoc někoho jiného. Ale vy musíte projít s tzv. čistým štítem. Musíte znát všechno. Musíte vědět, že nikoho nemůžete ztratit. Já vím, že se bojíte o děti, bojíte se o rodiče, bojíte se o partnery, jsou tam lítosti. Ne, osud je stanovený. Vy jste to po těch lidech chtěli, aby vám věci dělali a věřte mi, že vůlí člověka se udržíte v protivenství, nepokoře ve světě, kde ten člověk si to utrpení toho peklíčka dělá sám. Je to tady namalované. Tato zesílená hranice je vaše hmotné tělo. Vidíte? V každém člověku je stejný Bůh, vidíte ono to šrafování je i v tom druhém človíčku, který je vlastně uzavřený pod hranicí hmoty. Ale on je v pasti. Ta hmota vám velí, protože ještě chcete něco svého, i kdyby to byla jenom jedna jediná věc, kterou byste chtěli a vehementně byste si to prosazovali. Zkuste se i té poslední vzdát a uvidíte, že najednou ji dostanete bez toho, aniž byste to vyžadovali. Tohle jsou skutečné a čisté zázraky 5 D, protože jestliže jako buňka budu uzavřená, byť jedním prosazováním vůle Ivy, tak nikdy, věřte mi, nikdy nemůžu pracovat jako celek obrovského Boha, protože jsem se někde uštípla. To je jako když podvázete bradavici a utáhnete ten vlas nebo šňůrku, kterou jí podvazujete. Vy se nikdy nemůžete spojit s tím zázrakem toho velkého Božího těla, který vám v pravou chvíli nabídne všechno, co v tu chvíli budete potřebovat. Možná kolem vás proběhne informace obrovských zázraků, ano, teď se opravdu dějí veliké zázraky. Dělají to obrovští bílí mágové a pozor, dneska jsme o tom také mluvili u oběda, oživují mrtvé. Opravdu neuvěřitelné věci tam jsou. Tito lidé jsou zase dobří, protože stahují k sobě hladiny bílých mágů. Vy už víte a znáte principy, protože teď se hýbou všechny vrstvy. Přišla jsem pro lidi v pokoře, abyste věděli, co to je skutečná pokora a dokud ji nebudete žít, ještě pořád budete vůlí prosazovat. Mě teď nedávno psal jeden mladý muž. Velice čerstvě se dostal, je to pár měsíců zpátky, se dostal k mým přednáškám a on velmi miluje svoji paň maminku. Už se stal léčitелеm a léčil, ale teď nějak měl pocit, že se všechno zastavilo a nevěděl kudy dál a najednou se dostal informačně k mým přednáškám, takže my jsme si velice krátce psali. Já jsem mu vysvětlovala, že vlastně bílí mágové jsou již hodní. Oni přeženou tu dobrotu, ale ve své nevědomosti, protože žili do téhle chvíle ve 3 D světě, neví, že vlastně tím, že sahají do karmy člověka, tak mu tím ubližují. Protože on se nenaučí chovat tak, jak se měl chovat. Samozřejmě on tu babičku miluje. Teď napsal po čase znovu, no jo, ale babička má

cukrovku, už jí uřízli palec na noze, obrovské bolesti, protože se jí uzavírají... samozřejmě ji černají nohy a ona je hrozně hodná. Tak a teď. Je to vždycky zkouška pro všechny. On se může rozhodnout, jak chce, tento svět ale už je světem 5 D. Takže záleží jenom na jeho rozhodnutí. Dívejte se dobře a poslouvejte. Ta žena tu cukrovku má proto, že ve svém životě, to je záležitost 3. čakry, odmítala přijímat situace, které byly, anebo chování lidí, které byly. Já jsem na tu ženu nesahala, ani bych nemohla sahat, protože ona by musela znát přednášky, přehodnotit něco, abych já si mohla vůbec sáhnout, takže to by mě nikdy nenapadlo. Ale už obecné věci, které se týkají vašich orgánů, jsou vždycky uloženy na tom místě, kde ta čakra pracuje, takže už můžete odvodit, to už víte z mých přednášek. Tzn., že ta žena na trojce, protože slinivka je zodpovědná za tuto nemoc, neuměla, byť byla hodná, neuměla respektovat a přijímat situace takové, jaké jsou. Takže teď dorazila platba. Má bolesti v nohou, má uříznutý palec u nohy. Jediné, co by se správně smělo... ona se vlastně tou nemocí... ano, každá nemoc je dobrá, protože ona vám naskytne praxi toho, co jste potřebovali. Ona by teď měla respektovat to, co je a být ještě optimistická: je to jenom palec, není to noha. Mám ještě druhou. Tohle obrovsky vám pomůže, jakmile se totiž uzavíráte v pesimismu, že to je špatná věc, špatná situace, vy znova i uzavíráte 1. čakru, takže se to násobí... to pokračuje velmi rychle. Vy jste vlastně džbán nebo pohár, který má být naplněný Bohem. A zase pro něj, pro tohoto človíčka je to obrovská zkouška, protože on ji miluje. A teď pozor. On se o ní může jenom láskyplně starat, ošetřovat jí, krmit jí, být na ni hodný, může jí pomáhat jakkoli si představujete a zmírňovat její pesimismy. Tohle jde. Ona se totiž celý život odmítala a bránila se situacím anebo chování druhých lidí, přestože to byl hodný člověk. Ta žena není ještě schopná slyšet přednášky, takže tam není ještě nic navíc. Ano, vy musíte brát život takový, jaký je. Anebo on může zasáhnout, tím pádem na sebe strhává, protože jsme v 5 D už, vlastně zásahy do karmy a píše si svoji vlastní karmu vůle člověka – vidíte to, to je vůle toho zete, aby té babičce bylo dobře, ale on ji zabraňuje respektovat tu nemoc jako situaci. Takže vlastně blokuje tyto věci. Já vím, že někdy jste postaveni před velmi těžké věci a musíte se rozhodnout. Vysvětlovala jsem taky teď na benefici, co se stalo mojí mamince, abyste viděli, jaký je správný přístup. Moje maminka platí teď karmu a děly se nádherné věci. To jsem ještě na té benefici nevěděla. Protože tam byla taková nehezka záležitost s jednou její kamarádkou, kde se nepohody, už se nikdy nechtěly vidět. Představte si, že tato její kamarádka mi teď volala ve středu k narozeninám a říká mi: Já zavolám za hodinu, když děláš mamince večeři. Já říkám dobře, tak zavolej. A přišla jsem k té posteli, maminka mi říká: kdo to volal? Tak jsem jí řekla, kdo volal. Koukám na ni, teď jsem viděla ten obličej takový váhavý, protože my jsme teď měly dlouhý čas (3 týdny) mluvit o věcech, o kterých maminka dříve vědět nechtěla. Sama se ptala, to bylo neuvěřitelné, co se teď dělo. Já jí říkám: mami, já ti do toho nechci kecat, ale asi by ses mělas tou svou kamarádkou usmířit. Ona říká: tak jo. Tak až bude volat, tak mi ji dej. Mluvily spolu půl hodiny skoro po třech letech. A všechno bylo pryč. Bylo to krásné, pro mě to byl úlevný zážitek a pro mou maminku taky. Protože vy si to ani neuvědomujete, že když někoho odmítnete, léta s ním nemluvíte nebo jakkoli ho odsoudíte, jak sami sebe trápíte, jaké tíhy, jaké uzle na vás padají. Jak z toho nemůžete dýchat, jak z toho máte ledvinové koliky, podle toho, na které té čakře si to zavážete. Protože každý z vás umí

jinou čakru a každý z vás neumí jinou čakru. Jste kanál, který má být plný Boha. A tohle byste měli vědět. A vy toho Boha tam dostanete jediné tehdy, jestliže respektujete v pokoře to, co se děje, ať by to bylo jakkoli nepříjemné, ať by kdokoliv milovaný z rodiny prožíval cokoli. Vy máte vedle něj stát a být silní právě proto, abyste ho udrželi silným, aby on zvládl ty své zkoušky. Čím klidnější on bude a zvládne je, tím se vyčistí všechno u všech, ta celá rodina to pocítí jako obrovské uvolnění. Vy si oddychnete. Opravdu se potom dějí zázraky. Takže vidíte, já jsem tady schválně nakreslila tu silnou čáru. Ten první človíček támhle od zdi, ten je nalitý božstvím a má otevřené třetí oko. Ten zvládl zastavit negativní emoce. Samozřejmě ale, že za tu cestu, než se dostal do tohoto stavu, si prošel nějaké odpory. A i když zůstane jenom poslední a on už ho neudělá, přichází čas, kdy to tělo začíná platit svoji poslední platbu. Poslední platba se musí skutečně přijmout bez odporů, protože když byste tu nemoc nebo bolest nechtěli, tak byste znovu udělali odpor. Vy si musíte být jistí, že si všechno zasloužíte. Psali mi lidé, pán, který tady je na Moravě, říkal, že šel s pejskem na vycházku, a že nemohl našlápnout na levou nohu. Že ho tak strašně bolela a už dávno poslouchal přednášky a říkal: já si to zasloužím, já to chci. Jupí, sice kulhám, bolí mě to. A říkal: Ivanko, já jsem zabočil za dva rohy a mě ta noha přestala bolet z tak šílené bolesti do takového zázraku, kdy jsem potom to zkoušel a dělal jsem za tím rohem dřepy, abych si to vyzkoušel, protože to bylo tak udivující, ono to opravdu funguje. Ano. Blok, kdy něco odmítáte, vám uzavře vlastně kanál a ta bolest se nemůže vytratit, ta nemůže odejít. Ono je to jako komín, když vám táhnou kamna, pak to takhle vyfíčí nahoru. Dějí se opravdu veliké věci. Tehdy, kdy je zaplácena poslední platba, jste čisti. Jste čisti i zevnitř, i z vnějšku. Samozřejmě vedle nás jsou lidé, kteří ještě jsou uzavření, jejich třetí oko spí, nejsou schopni pochopit, že vše je dobré. Není divu. Ty zkoušky jsou obrovsky těžké a slyšet o tom, že můžete přijmout třeba i odchod milovaného člověka anebo dokonce svůj vlastní, je obrovsky těžké. Jste různě nastavení. Někomu vadí třeba i situace. Dřív jste si mysleli, že jste čisti, ale i situace patří k osudu vámi vyvolanému. Ano, vy jste si vzali veškeré dění, tzn. politickou situaci, situaci ve státě, klimatickou. Na té planetě se děje spousta věcí. Jsou lidé, kteří se narodí do oblastí, kde jsou samé války, nebo kde je hladomor a jsou na tom správném místě. A věřte mi, i kdyby se vůli člověka snažili tisíckrát, nedostanou se odtamtad'. Jenom, když si to zaslouží, tzn. v tom DNA je vlastně program, kdy něco pochopí a ono je to vyhodí vlastně jakoby pryč. Ale musí prokázat, že ty odpory sníží. Protože nic není náhoda. Zjistili jste už, že třeba i chutě, které máte, tzn. jíte nějaký čas úplně jiné potraviny a najednou z vás všechno odpadne a jíte úplně jinak. A pozor, může se i stát, že se i vrátíte třeba po 2, po 3 letech k něčemu, co jste dříve jedli a teď jste to několik let nejedli. Protože tyhle citivé pocity mívají skutečně už lidé, kteří dokáží to tělo vnímat jako něco druhého. Vy shlížíte potom jako Bohové dovnitř, co se tam děje. To jste dříve vývojově neuměli, to nebylo možné, protože ta planeta a vaše tělo tudíž, které je hmotou planety, vibrovalo úplně jinak. Ale dnes, když se dostanete jako Svatý grál, protože tohle to je systém Svatého grálu, člověk je vlastně pohár, který má být naplněný Bohem. On je skutečně pak všemocný, aniž by tu moc používal. Dostane úplně všechno, aniž, by si něco přál. Je to vlastně ten nejbohatší člověk na světě, aniž by něco měl, co by bylo ukradnutelné. A v pravou chvíli chodí vše potřebné, co vám má být k užitku. Tehdy jste skutečně živoucí inkarnací

Boha. A teď pozor. Je všeobecně známo, už jsem to dokonce i někde viděla na mnoha místech, že už se vědělo, že ano, v tuto dobu lidé budou padat skutečně do osvícenství. Je to tak, prosím vás, protože vás je hodně připravených. Někdo víc, někdo méně, na tom nezáleží. Důležité je, že máte srdce na tom správném místě, tzn. že myslíte srdcem. Myslet srdcem znamená, že než něco podniknu, než něco udělám, jemně si zkontroluji, jestli bych chtěl, aby mi to druzí dělali. Protože vím, že vše dělám vlastně i sám sobě, to je paradox. Vy myslíte na ty druhé a ono vlastně tím dopadem to přichází k vám, tzn., že když se zmenšují odpory k druhým lidem, zmenšujete vlastně odpory druhých lidí k vám, což si vůbec neuvědomujete. To samé, že když se budete starat o někoho milovaného, který bude velmi nemocný a uděláte všechno podle čistého svědomí, které máte, děláte to zase vlastně pro sebe, aniž byste si to uvědomovali, protože v okamžiku, kdy vy vnímáte čas, že projde, on neexistuje. Když on odezní a ten člověk odejde a máte čisté svědomí, pak teprve zjistíte, pro koho jste to vlastně dělali, máte klid. Když tam to čisté svědomí není, až do smrti o tom víte. Ale zase, když už se tohle to stane, žádné výčitky. Byla to dobrá zkušenost, pro příště budete vědět, že už nikdy víc tomu nepropadnete. Raději víc udělám pro druhé. V Teplicích existuje jedna taková moc hodná paní, je to taková stará duše, která mi vyprávěla svůj životní příběh. Ona pochází z Ukrajiny a dnes už jí bude skoro devadesát a už na tom není moc dobře. Už asi velmi brzo odejde. Nicméně ona kdysi dávno prožila ten stav na té Ukrajině ještě před válkou, kdy tam byl obrovský hladomor a měla menšího bratra. Tenkrát jí bylo asi 15 let. A jednou někde vyškemrala kousek patky chleba nebo kus bramboru. A ten její bratr jí říkal: dej mi, Dusjo, dej mi, já mám taky hlad. A ona říká: já jsem najednou byla tak sobecká, že jsem si říkala: ne, ne, ne, ty si vyškemrej taky, mě to stálo hodně času, než jsem oběhla já nevím kolik těch statků... a tu patku jsem snědla. Říkala: já jsem se potom, poté válce... Oni se pak roztrousili všichni, ona se dostala do Čech, už se s bratrem nikdy neviděla, ani nevěděla, jestli přežil válku nebo nepřežil. Říkala: dodneška, dodneška bych rozdala všechno, co mám. Já už nikdy nechci zažít to, co jsem si nesla z tohoto jediného okamžiku mého života. Tohle mi vyprávěla, když jí bylo 80 let a zažila to v patnácti letech. Byla to obrovská duše, ona kdysi dávno dělala kuchařku na dětských táborech a dělala kuchařku v nemocnici. Já jsem měla rodiče, kteří pracovali vlastně pod Ounzem, takže jsem jezdila na dětské tábory od Ounzu, a to byl člověk, který by těm dětem rozdával všechno. Ona nám ještě po večeři mazala chleby a nosila nám je do stanu, jenom aby každý měl, co potřeboval. To jídlo tam bylo taky vsunuté, takže, jak se starala o to, ano, ano, tam to člověk pochopí. Ale takový člověk už to nikdy pak neudělá. Ale pamatujte si, když už se vám to stane nebo někde se to stalo, nesmíte se blokovat výčitkou. V DNA bylo zaznamenáno, že ještě někde máte malou rezervu a museli jste prožít věci tak, jak jste prožili. Je důležité, že jste o tom opravili mínění a pak přijde velice brzo opravná fáze, kdy božství vás nechá zopakovat podobnou situaci a vy už jí uděláte správně. To stačí. A pamatujte si, čas neexistuje. Není to, jakože teď už to udělám dobře a furt si budu vyčítat, co bylo před touto situací, než jsem opravila. Ne, ne, ne, ne, ne, to už je opravené. Protože v tom vašem tehdejší človíčkově je stejný Bůh, jako byl v tom následném, u koho jste to dokázali. Je jenom jeden Bůh a jsme to my všichni. To, co uděláte jednomu člověku, děláte všem. To platí, prosím vás, i o té poslední hrázi, která se nazývá komunikační. Mám známé, které

postihlo to, že se rozcházel, ano, to se někdy stává, v osudech to máte, abyste se poučili. A ten muž byl obrovsky čistý, ona se zamilovala jinde. A dokonce i v cizině. A ten muž řekl, že si nikdy nenajde žádnou jinou ženu, dokud se nerozvedou. On ten rozvod prošel, pak si našel taky partnerku, ale ještě spolu krátký čas žili v jednom bytě, než se rozestěhovali. A on ke mně jednou přišel a říká: Ivanko, já jsem dneska prožil hroznou věc, já jsem s tou mojí další partnerkou byl na výletě, to byl nejkrásnější výlet, jaký jsem dříve s tou mou ženou nezažil. Ale těsně předtím, než jsem odcházel, ona mi říká s úsměvem: hezky se pobav a nezapomeň, že každý její úsměv je i můj úsměv... což ho obrovsky ranilo, jo. On říkal: já jsem, kdykoli ona se usmála, ta moje přítelkyně, tak já jsem viděl tu moji ženu. Mě to tak bolelo. A ona chtěla, já jsem viděl, že ona chtěla, aby mě to bolelo. A teď pozor. Já jsem mu na to odvětila: víš, ještě není vědomá, nic si z toho nedělej, protože jestliže raní tebe s úmyslem ranit, v tom okamžiku zraní i toho svého přítele v zahraničí a neví to. Ano. Všichni jste jenom jedno. Na to nikdy nezapomeňte. Jestliže se strefíte do jednoho člověka, strefujete se do všech lidí, i které máte rádi. Tohle většinou nejsou lidé schopni vidět. Takže ze zásady nedělat druhým to, co nechci, aby druhí dělali mě. Tito lidé, vidíte to, jsou pod příkrovem hmoty a jsou ovládáni hmotou, protože oni jsou udržováni pod nadvládou Zákona hmoty neboli Satana. Čakry jsou uzavřené, na každé té čakře můžou být nějaké odmítací procesy a teprve tehdy, až přijmete všechno a celý svůj osud, se všechno změní. Ta překážka nahoře se otevře, a teď pozor, to není záležitost moci, to byste museli vytvořit na třetí čakře. Tato hmota, vidíte to, je naplněná Bohem. Tento Bůh je veškeré druhé nitro všech lidí tzn., že když žijete, vy ovládáte hmotu druhých lidí, aniž byste si to přáli, jenom tím, že přijdete blíž a jste velmi čisté. Tohle už je žití v 5 D. Úplně 100%. Následuje zvláštní vývoj, který přijde i na této planetě, on už vlastně se děje, ale je pro vás velmi chaotický. Protože ještě víte, že tady je velmi mnoho egoistických lidí. Jejich hmoty ale vibrují velmi rychle a hmota, když se rozvíjí rychleji, získá jiné vlastnosti. Už víte, že vnímáte čas jinak než před lety, zdá se zrychlený. Navíc hmota, která rychleji vibruje, uvolňuje karmické závazky velice rychle. Nesnažte se jakoukoli nabídku Satana přijmout. Takové ty nabídky, které existují pod pojmem: rodová karma, já vyčistím minulost celé své rodiny, prosím vás, to není pravda. Jestliže osud planety je stanovený, tzn., že je stanoveno, že třeba i vy jako první dítě v DNA po svých rodičích se začnete chovat úplně jinak. To všechno už je uděláno. Vůlí člověka nikdy nic nezmůžete. Kdybyste tisíckrát chtěli, naopak, je to vlastně protivenství, co odmítáte, aby se to někde projevovalo a nerespektujete to, co jste se rozhodli prožívat... Jsem, kde nemám být, vid' Dane. Tak jo, už lezu (smích). Já se omlouvám, já jsem demolition woman, zničím úplně všechno (smích). I jsem se bála, že to sním, tady tu kuličku předtím. Kdysi se mi to povedlo (smích), skoro, v Ústí, no, to bylo hezké. Teď zase nevím, kde jsem přestala, já jsem hrozná. Dobře, smažme to. Takže já tady otočím tento obrázek, abyste viděli ten vývoj, jak je dál. A abyste viděli a poznali jste, protože vám budu dneska říkat o kousíček věcí víc, abyste se neděsili. Abyste neměli pocity, že se rouhám, to nejde. To ani nejde. Bůh ví, že vy všichni jste on. A proto těsně předtím, než naše planeta proletěla hranicí, přišly informace nejenom před těma 2000 lety, ale i teď přišly nějaké informace, pak čistější, ještě čistější, je to stupňované. Protože vy nápor informační byste nezvládli ve velkém skoku, to byste nepřežili, vaše těla by reagovala obrovskými

křečemi, takže by vás to bolelo. Nicméně těsně předtím už tady byly samozřejmě přínosy, jako třeba manželé Tomášovi nebo různé filozofie, které poukazovaly, jako Budhismus, byly velmi dobré, na to, co se máte naučit. Obrovská láska k čemukoli, bezpodmínečná, odpouštění, to jsou všechno věci, které máte nastavené na systému čaker, a které potřebujete zvládnout, abyste našli samo sebe jako Boha, jako božství, jako své nitro a tím pádem všechny, tzv. Svatý grál. Tohle je velice důležité pochopit, a když už se to ale naučíte, tak je zbytečné, aby to dál fungovalo. Já jsem teď o tom mluvila na benefici, protože mě psala paní, která obrovsky obhajovala Budhismus. Ano, on byl dobrý, jako třeba osmá třída byla dobrá a sedmá třída byla dobrá. Jo, to jsou všechno třídy. Vy procházíte a přicházíte na učení, které je ve vaší DNA nastavené a připravené pro ten který život. Ale jakmile se to naučíte, tak tam nemůžete zůstat sedět. Když absolvujete střední školu nebo základní školu, tak se musíte posunout výš. Už tam nemáte co dělat. Nebo byste chtěli do sta let sedět v deváté třídě? To už by bylo na pováženou. Zkrátka přijde čas, kdy se to naučíte a vývoj pokračuje dál. To je všechno, co se děje, není to složité. Takže informace k zastavení už tady byly a byly tady třeba už u těch Tomášových, i přesto, že tam ještě ty modlitby byly. Ale vzpomeňte si, při dosažení Samádhi jste se museli vzdát i pocitu, aby to trvalo. To je podporování egoismu, oddělení jedince, který chce, aby to udržel. Ne, i ten poslední, kdo se k němu modlí, musí zmizet. Vidíte to? Stav bez modlitby, bez přání, protože tím pádem, když vyslovíte něco svého a neděje se to, pozor, vaše přání jako Boha je přesně to, co se děje. Vy jste to chtěli, aby to v tu chvíli bylo. Věřte mi, já jsem zažívala ze začátku ve svém životě, ačkoli jsem byla úplně nevěřící... já se neumím modlit. Já jsem respektovala to, co se dělo. A pak když chodili andělé, bývali jsme s mým mužem v jednom horském městečku, tak tam byl muž, který byl velice čistý, byl věřící a chodil do kostela. A my jsme debatovali samozřejmě s těmi anděly. Říkali jsme: proč my, proč ne ten Luděk? A on říkal: ne, ne, on se ještě modlí. A dokonce se modlí k panence Marii. To je ještě menší část vlastně jakoby energie celku. A vy už se nemodlíte. Vy už žijete obyčejný život, kdy přijímáte to, co se děje. Bez odporů, bez záští, bez hořkostí a tím pomáháte učit druhé lidi chovat se tak, jak mají. Tím přinášíte Boha na zem. Tohle je jediný stav, kdy ten Bůh neboli nebe tak, jak to říkala ta Sofinka, když se ptala: je to nebe tady? Ano, pro tohoto člověka je to nebe tady. A věřte mi, že ať se děje, co se děje, tak to nebe tady je. Naopak, pro člověka, který má neustále přání, ten Bůh mu ho plní, ale když mu ho splní, tak už zase vidí ty hořkosti toho stavu následujícího, to je k uzoufání, kolik odporů dovede udělat člověk, který je ovládaný Zákonem hmoty, ale on za to nemůže. Musí si to prožít, tu mizérii všech věcí. A proto tady v průběhu těch věků žili lidé, kteří uměli přijímat a pak se děly zázraky, protože ve 3 D světě se ty zázraky skutečně děly. I ten Ježíš je musel dělat, prosím vás - protože chybělo ještě dlouhých 2000 let, což bylo velmi blízko z času vesmíru, ale přece jenom časově pro člověka velmi daleko - abyste viděli, že se zázraky dají dít. Ono totiž se vědělo, že vývojově na planetě v době, kdy se dostaneme do této časové úsečky, že bude hodně lidí naplněných božstvím a budou provozovat léčitelství, protože přeženou dobro. Jenže to ještě znamená, že počítají se zlem. Je to systém duality. A bylo jasné, že povýšení planety, které bude následovat, škola nekončí, se dostane do vyšší fáze tzv. učitelování. Ti lidé, kteří zevnitř teď v 5 D těle oživují toto tělo 3 D systémem dožijí své životy a narodí se na planetu, která je ještě

tady zpátky ve 3 D, protože ono jich je tady hodně. Ve 3 D systému je těch planet hodně, ale vzájemně o sobě neví, protože dualitní svět bojuje, nenávidí, krade, vraždí. Co by si ty planety asi dělaly, když by dostaly k dispozici obrovské technologie. Teď by chtěly ovládnout jedna druhou, tak jako dnes ovládá stát druhý v té 3 D, kdy chcete dobýt nějaké území. Přemýšlení hmoty, tzn. Boha, který zapomněl, že je Bohem a myslí si, že je hmota, je velice těžké, ale nutné vývojově. Takže vidíte, jak to krásně bylo všechno nastavené, že jsme o sobě nesměli vědět. Teď už moc dobře víte. A oni už jsou tady velmi dlouho, nebojte se, vypadají jako lidé. Napřed budou k nám přijíždět ti, co vypadají jako lidé, abyste se jich nebáli a teprve, až si na ně zvyknete, možná se vám ukážou v jiných tvarech, jo. Ale rozhodně tyto civilizace patří do 5 D. Jednotlivé planety jsou podpůrné a v 5 D už si pomáhají. Dostane se nám i s přispěním jejich pomoci vysokých civilizačních jakoby návodů a všech věcí, které my dneska považujeme za nezpracovatelné a nemožné, jo. Věci, které se tady odehrávaly na planetě do této chvíle... vy moc dobře víte, že třeba už i Tesla věděl o technologii o, ale ty lidé byli zavražděni v důsledku egoistických snah, peněz, výdělků, takže tyto věci nebylo možné prorazit. Planeta nebyla připravená, ale teď to najednou všechno jde. Teď se to děje. Na planetě se objevují místa, kde jsou najednou systémy podporující vysoké energie. Doktoru Greerovi se teď podaří dokonce i prosadit ten projekt, kdy se odtajní ta záležitost energetická. On je velice zvláštní bytůstka, on je velmi čistý. A já jsem zrovna teď nedávno vyprávěla, proč se to tak stalo, protože on před asi pětadvaceti lety, kdy začal a celou dobu navštěvoval i veškeré americké prezidenty a různé lidi ze CIA, aby se to provalilo. A přece jenom je ještě v pozici člověka, který bojuje. Ale zažil před 25 lety úžasnou věc, kdy při meditaci, kdy měl horečky a neměl peníze na léky a bylo mu strašně špatně, tak se propadl do stavu Boha a zjistil, že není čeho se bát, že smrt neexistuje. Tudíž on se nebál, vidíte to. Strach je odpor. Kdyby ten člověk se bál, tak by se mu děly nepříjemné věci. On byl chráněný tím, co uměl jako jedinec. Protože vy jste energie, vy nejste skutečně lidé, vy jste nádherná, čistá energie. To, co z vás činí lidi, je hmota, kterou jste obalení, a za kterou se považujete. Ale to teď přestane. To božství na vás bude mluvit ze všech stran. Jakmile stopnete všechny své odpory, tak se dostanete sami k sobě jako Bohové. Je to stav krásný. Ta hmota vám dá jakoukoli informaci, kterou byste potřebovali vědět. Ale pozor. To neznamena, že byste měli být zvědaví, to přijde samo. Já jsem teď vyprávěla na benefici, nevím, asi jste to neslyšeli všichni, tak vám to budu vyprávět. Hmota pak na vás mluví nejen jako hmota vašeho těla, když by třeba vaše tělo něco potřebovalo, tak ono si to řekne. Vzpomeňte si na hořčík, vápník, zinek, ano, jak moje tělo na mě křičelo, když potřebovalo. Anebo na vás křičí hmota druhého člověka, který něco potřebuje, to jsem teď zažila s maminkou, dokonce jsem ji slyšela až v Itálii. Ale hlavně jsem zažila šokující příhodu i pro mě, protože to je nečekané. Vždycky je to krásné, ale je to nečekané. Kdy jsem nakupovala ve Šparu a přemýšlela jsem pořád, kolik to asi může být, protože jsem měla 600 stovek v peněžence a pak už bych platila kartou a já tu kartu ne moc ráda používám, já jsem schopná zblbnout PIN a zapomenout ji tam (smích). Takový blázen trošku. A tak jsem si říkala, kolik to může být. A já jsem těch položek měla asi 25, docela dost. Vyložím to takhle na ten pás. Ale to nebylo takové to zvědavé, kdy bych to sčítala, a to ještě bude dobré. Takže otázka byla podložena Nadjá, protože vy jste to Nadjá, ale netrvala jsem

na tom, abych o tom věděla. Jenom jsem to vyslovovala jen tak nevědomky. Načež pán přede mnou odjel takhle s plným košíkem, já jsem se postavila, to bylo u 3. kasy, první a druhá kasa byla zavřená, tam nikdo nebyl. A najednou slyším za levým uchem: 528. Takhle jak to vyslovuji, jo. Já jsem se otočila, já jsem si myslela, že za mnou ta kasa nějaká markuje, ale tam nikdo nebyl. Už mi začalo tlouct srdce, protože jsem tušila, že to je ten můj nákup. Vezměte si, že ty balíčky se všechny sečetly a řekly mi hodnotu. Já jsem teda platila 529, protože ono se to zaokrouhluje. Takže jsem zažertovala, to byla sranda. Já jsem takhle hodila si tašku přes rameno a říkám: jde ti blbě kalkulačka, sekl ses o korunu (smích), ale bylo to krásné. Přesto mi bušilo srdce, protože, když zjistíte, jaké možnosti ten Bůh v té hmotě má, je to neuvěřitelné. Je to neuvěřitelné. To ani nechci domýšlet jako... Vidíte to, jak je to nádherně nastavené, že ten člověk, než se stane Svatým grálem, tyto věci nemůže dělat, protože on by škodil druhým lidem, čímž by si zase zesiloval Ego, a to by se propadlo zase zpětně. A to nejde, vývoj vždycky musí jít jenom tím jedním směrem. Vždycky tam je něco navíc, co jste nikdy předtím ještě nevěděli, abyste to mohli zprostředkovat a využít pro svůj vývoj. A toto je nutné vědět. (Dane, kolik je hodin? Můžeme hrát? (smích)... No, no, no... budete hrát, že jo. Tak volám muziku, krásnou muziku, tak si odpočíte, jo teď (potlesk).

Já bych po vás možná chtěla, až skončí tahle druhá část a bude následovat třetí, poslední, abyste si, když máte opravdu nějaké důležité otázky, se kterými si nevíte rady, abyste si je napsali. Ale fakt v tom množství, abychom to za tu poslední hodinu a čtvrt stihli. Teď mě inspirovala jedna žena tady z té fronty, co tady byla. Protože to je velmi důležité, abyste věděli. Vy už dneska víte, že se posunují vrstvy a karma je emocionální odpor vytvořený. Tzn. já, když nesnesu něco v mém životě a minulostně jsem skutečně odmítla něco, tak přijde někdo, kdo znovu mi dá šanci, abych zareagovala jinak. V tu chvíli, kdy ten člověk přijde a ublíží mi nějakým způsobem, pozor, on nikdy neublízuje, to já si ubližuju, to vy už víte, že ten systém je takový, když to odmítám. Tehdy ten člověk mi pomáhá, protože on mi vybijí minulostní karmu, která je nějakým způsobem v čase těla zpětně ať tohoto anebo vašeho minulého. Ale když já teď to neustojím a bude mi to znovu vadit, nebo jakýkoli odmítavý odpor já tam vytvořím, tak si tu karmu v tomto okamžiku napíšu novou, takže zase se všechno bude opakovat. Tzn., že my vývojově se vyvíjíme pořád výš a výš, snižujeme odpory. A jestliže se míchají vrstvy teď, tzn., že když jste bývali kdysi dávno černými mágy a odcházíte do stavu bílých mágů, dohání vás karma černých mágů. To jsou nehezké útoky a vy je musíte ustát. To vás ochrání, ano, tím to okamžitě zastavíte. Jestliže jste už lidé, kteří odchází do obyčejnosti neboli do pokory, tzn., pro ty, co jsem přišla já, tak jste vyšli z bílých mágů. Je jedno, jak daleko odsud, nicméně dohání vás teď v pokoře karma bílých mágů. Co to znamená? Ještě nejste úplně vědomí v tom, co ještě můžete udělat a co nemůžete, co je ještě zasahování, co nejde, někdy jsou takové věci-pozor, to se týká i bytostí, které už tady nežijí. Já jsem nedávno řešila překrásný příběh, možná třeba eventuálně ti dva lidé mladí tady budou, nevím. Byli někde z Ostravska. Mladá žena, která neudržela svoje láskyplné sklony pomáhat lidem a zasahovala. A pozor, když zasahujete a odvádíte bytosti, které na tento svět nepatří, i ty bytosti se na druhé straně učí, to je důležité vědět. Vy jim smíte tedy jenom domluvit. Nic jiného. A musíte nechat i na nich, jestli vás poslechnou. Velmi často tyto problémy mají bývalí bílí mágové, kteří teď

pochopili, že vlastně zasahovali. A zasahování vždy je agrese, aniž si to uvědomujete, jo. Tento příběh se odehrál, je to pár měsíců zpátky, oba byli báječní. Oni psali paralelně spolu, protože partner této ženy, která byla posedlá jinou duší, ano. Když vy zasahujete do duší druhých lidí, odvádíte je, tak vy se otevíráte tím odporem. Tam se udělá škvíra a někdo si vás tzv. obsadí. Nastává stav, který my lidé nazýváme schizofrenie. Ony existují dva stupně schizofrenie. Ten, který vychází z černé magie-ti lidé nemají šanci se uzdravit. Ti jsou skutečně obsedlí i mnoha negativními bytostmi, které se tam dřív objevovaly. Ale pak máte šanci, vyléčit se máte šanci, pokud to vychází z bílé magie. Ale tady už musíte jenom učitelovat, protože vývoj postoupil víc, jste v 5. dimenzi. Nesmíte si dovolit žádný odpor. Jedině tímto způsobem to zastavíte, láskou, ničím jiným. Ten příběh byl velice zvláštní. Ta žena byla učitelka, žila na severní Moravě. A ta její rodina už chtěla volat a dávat ji do psychiatrické léčebny, protože v ní opravdu... ta bytost, která se tam projevovala, se projevovala velice nehezkým způsobem. Dokonce i poškozovala tu ženu, občas se i takovým tím sprchovým sluchátkem bouchala do hlavy, ta rodina z ní byla celá hotová. Ten přítel jí miloval, a tak mi napsal a zná moje přednášky, nebo znal. A tak já jsem mu vysvětlila a on i sám to věděl, šikovný mladý muž to byl, sám věděl, že nesmí ... on říkal: já ani nevím, jak se to dělá—odvádění duší, ale to bych neměl, že jo. Chytrý. Říkám: vy jste super, takže až přijedete domů (protože on dojížděl do Prahy pracovní), až přijedete domů na tu severní Moravu, tak se s tou vaší partnerkou zavřete v místnosti a až přijde ta duše, která tam nepatří, tak ji vysvětlíte stav světa. Řekněte jí, že když všechno je celek, tudíž, jestliže zasahuje a tlačí se tam, kde nemá co dělat, tak příště ona bude tím obsedlým objektem, což není příjemné. Neměla by dělat druhému člověku to, co je... a musíte to nechat na ní. My jsme si dopisovali zhruba po dvou hodinách, protože ta situace byla velmi kritická. Já jsem samozřejmě věděla, že on je ohromně schopný, to Nadjá bylo propojené. Překrásný dopis přišel. Říkal: Ivanko, moje partnerka teď ležela na zemi, bylo otevřené okno. Já jsem si překrásně asi hodinu povídal s touto bytostí, to byl takový hovor, který jsem v životě nezažil. A v tu chvíli ona mi říkala, že už píšete ten dopis a už ví. Protože my jsme všichni spojení, to nevnímáte, skutečně, my jsme jedno, jo. Pod tou hmotou je jeden jediný Bůh, takže ta duše, která byla bez těla už věděla, co já píšu. On jí to už ani nemusel jakoby předčítat, protože ona věděla. A říkal: ona vás pozdravuje, říká, že už v tomto okamžiku, kdy to píšete, jí obrovsky pomáháte, protože už ví, že by to dělat neměla. A teď je klid. Myslíte, že se ještě vrátí? A já jsem mu odpověděla: záleží jenom na vaší partnerce, jestli znovu zasáhne někde v uvozovkách násilím dobře, čímž zase potvrdí negaci, tzn. stav duality dobro – zlo. Smí jenom domlouvát. Vy smíte jenom domluvit. Už musíte nechat na každé bytosti, která od vás odchází, ať je v těle hmotném, či je nehmotná, aby se sama rozhodla. Ten mír a ta láska, to soucítění, které procítíte, jí dává obrovskou sílu, abyste to všichni zvládli. Když by ta duše neodešla, po čase by se to muselo prozkoušet znova. Musíte jí taky dát šanci. Jako když máte malé dítě a zkoušíte ho naučit sčítat, ono mu to napřed nejde, ale jednoho dne to pochopí. Naučí se tu látku a dokáže pochopit, že vlastně dělá věc, kterou by dělat neměl. Každý z vás to musí pochopit sám. Tohle je jediná čistá cesta, která existuje. Nikdo vám nemůže nalít do hlavy žádným osvícením nic navíc. To je podfuk, vám by to někde chybělo. Někde byste to poztráceli a v tom okamžiku byste se zastavili a doháněli byste

vlastně ten časový úsek, který jste předběhli jakoby něčím. Nikdo nemůže urychlit svůj vývoj. To neexistuje, protože jste v zajetí hmoty DNA planety, a ta má svůj program. Když budete chtít být usilovně lepší, tak se obrovsky zastavíte. Úsilí vám zdemoluje dejme tomu rameno, pravé rameno nebo vás zastaví jiným způsobem. Dejme tomu prožijete to na jedničce, že jste špatní, tak vás zastaví někde noha. Když vás něco bolí, vidíte, jak je to dobře, že to bolí potom ta nemoc, protože ta vůle toho člověka vás dožene tím, že pak nemáte žádné jiné myšlenky na to být lepší, když vás něco píchá v noze, že jo samozřejmě. Je to dokonalý systém. Nikdo nemůže předběhnout, není koho předbíhat. Když je jedna bytost, tak je jenom jedna bytost. Nezapomeňte, že všechno, co děláte druhým lidem, děláte sami sobě. Takže už víte, že smíte jenom domlouvát. Smíte se ubránit jakémukoliv útoku z nitra, protože vy, kteří se dostáváte do stavu, kdy to tělo, ta hmota, která tady mluví, se snaží vás stáhnout zpátky. Vezměte si, že nic jiného nedělá tzv. zlo jakoby na planetě nebo nedělalo, jenom tato šlupička. V každém člověku, ať by byl negativnější sebevíc, je stejný Bůh jako ve vás. A už jsem řekla, že v průběhu věků tady vždycky byli nějací lidé čistější, kteří potom byli, dejme tomu, považováni za svaté. Bylo jich docela dost, i když jich ve skutečnosti v tom poměru té populace bylo velmi málo. Ti skutečně, vidíte to, už věděli to, co dneska vy víte ode mě. Všichni jste takoví, vy tam jenom dozrajete. Jenže tady, protože těch lidí bylo málo, proto byli považováni za svaté, protože je to něco jako drahocennost v tom velkém množství jakoby té špíny, která by se tady projevovala v takovém tom pohledu člověka. Těch čistých bylo velice málo. Teď vás dozrálo veliké množství, chápete, přejde na druhou stranu velké množství lidí, do té páté dimenze. Pozor, proti celkovému počtu populace vás bude minimum (smích). Ale bude vás na jednu stranu hodně, miliarda lidí na planetě je docela hodně. Nicméně to božství... já jsem tady jenom proto, abych vás převedla. Tzn. převedla přes 4 D bránu, tzv. jen průchod, škvíra, kdy informačně vám poskytnu vysvětlováním takovým tím běžným lidským a hlavně, prosím vás, příběhy. Protože každý z vás má strukturu, kterou je schopný pochopit. A tím, že vyprávím příběhy, tak si vy vlastně, podle svého charakteru a svého vlastně vidění světa, to rozložíte a najedete si tam tu svoji pravdu, která se vám tam ukáže. Takže tohle člověka dokázalo oddělit od tzv. Boha, protože pomyslní ti svatí, kteří byli, jste je zbožňovali. Vy jste si je vyvýšili. Zapomněli jste na to, že stejný Bůh je ve vás. Teď to bude jiné. Všechno vysvětlujícím procesem pochopíte... a teď s vámi nechci zatrást prosím vás. Otočím zase tady list, abyste viděli ten druhý obrázek toho kola. Tyto oddělující procesy se konají pouze ve 3 D světě. Ale ti, které považujete v 5 D – to jsou ti svatí a vyšší samozřejmě, ale pro nás vždycky je to o třídu posunováno. I vy se teď posunete z trojky do pětky. Je to vlastně, jako když jste ve třetí třídě a obdivujete čtvrtáky nebo páťáky, že umí něco víc. Oni odložili svoji nevědomost ve hmotě. Není koho obdivovat. Vy tam taky jednou dolezete tím svým vývojem. Vy jste jenom našli sami sebe přes odpory, které jste prožívali v hmotném světě, nic jiného se neděje. Proto fanatismus v církevním světě je tolik závadný. On byl nutný, aby vás rozdobil. Byl nutný, takže byl dobrý. Nezapomeňte, že všechno, co řeknu, je podstíněné tím, že vše je dobré. Vy moc dobře víte, že jste se inkarnovali do jednotlivých církví během svých minulostních životů, abyste si ty nesmysly těch odporů i mezi organizacemi i mezi jednotlivci odžívali. Proto mnohokrát v tomto životě jste se narodili osamoceni a ani

jste nikam nemuseli chodit. Ale ještě jste se třeba uměli modlit. Protože to byl dobrý mrav, přát někomu něco dobrého. Já taky řeknu: přeju vám hodně štěstí. Ale to je taková slovní hříčka. To není takové to jako teď na tebe střílím to štěstí a prožij si ho. Ne, já vím, že tvé štěstí je třeba i tvé neštěstí, když sis ho vybral v osudu. Protože ono je skutečně všechno dobré. Musíte se naučit dívat se na ty věci skutečně tak, že je narovnáte. Já jsem vyprávěla teď na benefici o paní, která se na mě trochu zlobila (smích), že jsem sprosták. Říkala, že poslouchala, já mám pocit, že Jilemnicki a že teda si tak vrátila do doby, kdy přišel ten zásek té prdele nebo toho hovna, co jsem tam řekla, a to že vždycky bylo, jako když jí šlehne bičem, jo. Tak jsem opatrně, velmi opatrně mluvila. Říkala jsem jí: nezapomeňte ale, že vaše odpory jsou vždycky jenom vaše. A správné narovnání je: jaká ta Adamcová je dobrá, ona mi ukazuje, co nechci dělat. Ale když tu Adamcovou zkritizuju, tak neprojdou přes pátou čakru, to už je můj odpor. Vidíte to, jak je to jednoduché. Ať si Adamcová dělá, co chce, ať ještě přidá prdeli i hoven (smích), ale já to dělat nebudu, protože mě se to nelíbí. To je zužitkování a narovnání vlastně jakoby toho kmenu. Ano, vy jste to produchovněli a dokázali jste to vidět jako dobré. Byla jsem vám užitečná, protože to není vaše parketa, a to je správné. Takto si můžete narovnat úplně všechno ve svém životě. Takže teď jsme proletěli do 5 D. Je pravda, že lidé, kteří v sobě žijí ale nitrem 3 D svět, a ještě nějaký čas živit budou, ti se budou teď mezi sebou vybíjet a nebude to krásné. Musíte být na to přepraveni. A měli byste být připraveni na to to nekritizovat. Kdybyste to kritizovali, sami se nedostanete přes pátou čakru, ale hlavně kolem vás pořád se budete dostávat do situací, kdy se tohle bude někde dít. Jestliže ta kritika už tam nebude, což je poslední stupeň těsně před otevřením třetího oka a je velmi, velmi intuitivní, nad pětikou už zní intuice, tzn. že vy už občas někdy můžete číst z DNA svého těla, aniž byste si to uvědomovali. Já jsem vždycky najednou zahlédla třeba dva roky, co se bude dít. Věděla jsem, že tatínek zemře. Že teď si prožiju 9 let hodně těžkého života, že teď se stane tohle. Když jsem byla těhotná, tak jsem vždycky cítila i tu druhou holčičku paralelní, kterou jsem potom měla vychovávat v dalším následujícím desetiletí. A i jména souhlasily. Všechno tam bylo. Nevěděla jsem, jak to vím, proč to vím. Zkuste si vzpomenout na manželé Tomášovi, kteří říkali, že vlastně stvoření je jako šňůra, na které se udělají uzlíky. Ano, to je pravda. Když se narodí malé dítě, pozor, ten přechod sem je mnohem těžší než odchod na druhou stranu zpátky, než se sem protlačíte. No, vy si to teda už nepamätujete, ale je to opravdu obtížnější než odchod zpátky. V té chvíli se rozvine vaše DNA a to božství, které vlezte do toho malého tělíčka, které je připraveno matkou, tak si prohlídne celý svůj život až do konce. Do posledního okamžiku. Tam se to zastaví. A v okamžiku, kdy dožijete tělem do konce toho DNA, nastane zpětný film, který rychle projíždí zpátky a končí to tím, že vlezete zpátky do maminky. To je ten špunt té hmoty, který je vlastně nastavený nahore nad vámi. A jste venku. Jste venku z té pasti hmoty, protože jste zase vyklouzli z té smyčky na druhou stranu. A jestliže už jste člověk, který tady žil velmi dlouho, tak najednou, v jistém okamžiku, si to tělo vzpomene, ono tam má veškeré informace. Někdy to prožíváte jako děj va: ježíš, tohle už jsem viděl. Jó, už jste to viděli, když jste se narodili, akorát jste na to zapomněli a ten obraz vám přišel hrozně povědomý a známý. Dokonce, nedávno jsem byla u svého bratrance, to bylo po tábořské přednášce a on mi říkal: představ si, já jsem to zažil, když jsme podepisovali

pojišťovací smlouvu, no je to možné (smích). Taková jakoby nedůležitá věc, že jo, když s nějakou cizí paní podepisoval pojišťovací smlouvu. A jak vstali a podávali si ruce, tak on si pamatoval i na oblečení, i na tu atmosféru, i na lžičku, která ležela vedle. Všechno tam bylo. Ty, i takové drobnosti tam jsou? Říkám: jo, i takové drobnosti. To jsou věci, které silné ego nemůže snést. Kdyby mě poslouchal někdo s velmi silným egem, buď bude zvracet nebo to nemůže slyšet. Ono ho to vlastně vystrčí ven, jo. A pokud koukám, že dneska necestujete, tak to mě blaží, protože tady jsou samé duše, které jsou připravené. Blaží mě, i když cestujete a zvrácíte, protože vím, že se čistíte (smích). Věřte mi ale, že ty bloky si odžíváte vlastně svoje, já jenom tím mluvením, vidíte to, jak slovo je hodně silné. Ale pozor, to slovo musí být čisté, musí mít určitou vibraci. Pak to cítí i lidé i zvířata. Já jsem sama byla vždycky v pozoru, říkala jsem si, jestli mi budete věřit. I jsem to andělům říkala a oni mi říkali. Budou. Vybrali jsme DNA, které vyhovuje i hlasem. Takže někteří mě poslouchají jenom na dobrou noc a pak (náznak chrápání, smích). Lenička z Prahy má muže, který mě neposlouchá teda, ale je strašně fajn. Moc jsme se nasmály, kde jsi Silvo, vid', s Lenkou, protože ona jednou si mě dala večer takhle k posteli, poslouchala mě a usnula velice brzy. Manžel to poslouchal teda. Ráno vstal, protáhl se a udělal (zvolal): vzhůru do jednoty! (smích). Takže jo, měl dobrou náladu, tak jsme se strašně moc smály. Fakt to jsou krásné zážitky s tím. Jo, jsou i lidé, kteří mě vůbec nemusí poslouchat a žijí to možná víc než někteří, kteří to poslouchají. Jsou všechny možné varianty. Jsou všechny možné varianty. Ale teď pozor: nikdy jsem nechtěla a nebudu pro nikoho berličkou. Zkuste zapomenout na Ivu a vnímat mě pouze jako chodící informaci. Pamatovat si pouze to, co ve vás utkví, to je důležité. To, co jste přehlídli, není důležité. A je úžasný dar, že Dan to všechno nahrává a posílá vám to. Protože po čase, když proběhne čas vašeho těla, vy jste schopní vnímat víc a slyšet víc, a to je velmi důležité. Nedovedete si představit, kolik jsem já namluvila. Já se troufnu říct i tisíce hodin k jednotlivým lidem. A už jsem teda byla v prosinci velmi unavená, já jsem to fakt potřebovala. Takže jsem ráda, že ono to existuje, má to svůj vlastní život a žije to dál, pro mě je to obrovsky úlevné. Už mě nepotřebujete v tom smyslu, ale hlavně, až přejdete, tak ten váš Bůh neboli vy sami, on si vás převezme. Já jsem pouze na tu krátkou dobu, abych vám sdělila informace, které potřebujete, abyste to podle svého vlastního způsobu zužitkovali a převedli jste sami sebe tam, kam patříte. To stačí. Pamatujte si: ne berlička jako Adamcová, ale ne berlička žádná. Jestliže se budu chtít pořádně na něco ptát, to je jedno koho. Vždyť vy jste chtěli všechno to, co je, je to vaše věc. Stačí přijmout obecně všechno v osudu a nemusíte takové to... to Ego se snaží kličkovat a něco získat, nějakou informaci navíc. Tehdy, kdy zlikvidujete egoismus, vy v pravou chvíli, v každou chvíli už budete vědět všechny informace, které budete potřebovat, protože vy jste pak prázdná nádoba. V okamžiku, kdy něco potřebuju vědět v tom smyslu, teď k něčemu dolezu a potřebuju něco znát, v okamžiku, kdy tu otázku položíte nahore, tam je všechno, je tam i odpověď. Když se mě někdo takhle zeptal třeba doma při tom výkladu nebo vy na těch přednáškách, před tím stávalo se mi, že jsem nikdy před tím o těchto věcech nepřemýšlela, v tu chvíli jsem to věděla. Ta pravda vlastně „ležla“, byla logická. Viděla jsem, že to pravda je, protože to, co promlouvá, je naše společné Nadjá. Já jsem akorát zrušila vlastně nad sebou tu oddělenost a tím vám umožňuju dopídit se vašeho vlastního Nadjá a cesty. Je velmi dobré, když třeba ve vás

něco na mě ještě vrčí. Váš satan neboli vaše Ego ví, že vám dávám správné odpovědi, tzn. správný směr na to, abyste se ho zbavili a on se vás vzdát nechce. Tehdy se může stát, prosím vás, nemusíte to mít všichni, jsou lidé, kteří nemusí prožívat noční strachy a běsy. Ale ti, co je prožíváte, víte, jak je to příšerné, jak je to neuvěřitelné, když nějaká ta příšera v noci přijde nebo to ztělesněné zlo, které de facto se tam objeví. Minulý týden psala žena velice nádherný mail. Říkala mi, co zažila. Já to znám. Já jsem zažila něco podobného, kdy jsem ležela v noci, vedle mě ležela moje mladší dcera a najednou v noci mnou projel blesk, všechny čakry se roztočily, svítily každá jinak a najednou moje tělo začalo dělat pohyby, které by normálně nemohlo udělat, to nešlo fyzicky zvládnout. Jak jsem rotovala v tom vzduchu a dělala jsem ty pohyby všemi těmi končetinami (smích) bez svojí vůle. To se jenom dělo. Jenom mě proběhlo v hlavě: ježíš, jenom aby se ta Pěta nevzbudila, jo. To nejde, to je tak zkrátka zařízené. A tato žena zažila něco podobného, kdy mi vyprávěla, jak její manžel ráno vstal, šel na záchod a něco si uvařit možná na pití nebo... byl pryč asi čtvrt hodiny a za tu čtvrt hodinu ona zažila napřed stav obrovské blaženosti, to přišlo obrovsky nečekaně. Najednou přišlo obrovské zlo, jak se vzedmulo to Ego a teď chtělo si stáhnout zpátky to vědomí. Ona říkala: já jsem si na vás vzpomněla. Ještě, že jsem to slyšela, protože já jsem nezažila odpor. Já jsem jenom pozorovala, co to se mnou dělá. Ještě to jde, ještě žiju, ještě jako to všechno... To tělo dělalo pohyby, které jsem vůbec nebyla schopná normálně udělat. Jak voják na přehlídce, ale takové nepřirozenosti. Třeba se natáhlo, teď se zakláníte různě jako do úplně šílených pozic, a to se děje samo bez vůle člověka. Ten, kdo by začal třestit nebo se bát, ten se dostane do stavu strachu, a to Ego to chce. Ono to chce to Ego. Abyste se zase uzavřeli do pozice člověka. Nebojte se, jen to pozorujte, okamžitě se to ztratí. A ona říkala: v okamžiku, kdy já jsem to fakt pozorovala, já jsem si na vás vzpomněla, tak to přestalo. Přišla obrovská blaženost a v tu chvíli se otevřely dveře a můj muž se vrátil a lehl si. Já jsem si říkala, jak to bylo načasované. Jo, vy jste spojeni, on nemůže přijít dříve, když tam děláte takovéto psí kusy, jo. Dejte si jemně pozor, vaše Ego vždycky bude vědět, čím vás chytí.

Psal mi muž z Prahy, velice dobrý. Říkal, že nikdy nezažil tyto strachy a před týdnem, to bylo před beneficí, mi napsal, že se najednou z ničeho nic v noci vzbudil ve 3 hodiny a najednou obrovské zlo. Něco z něj tahalo peřinu takhle dolů a vrčelo to u postele. On říkal, že mi sice věřil. Ano vy mi věříte, protože já mluvím s Nadjá, ale přece jenom to někdo nezažije, že jo, takže přece jenom jsou tam někdy otazníky. A on si na to vzpomněl. Říkal, že mu teda tlouklo srdce, že to teda ustál, okamžitě to zmizelo, ale napsal mi: no jo, ale teď já se budu bát, co zítra, co pozítří. Já říkám: no opovaž se. I tohle je udička, kterou vlastně Nadjá ve spolupráci s Egem hodí, protože oni opravdu spolupracují. Vaše božství spolupracuje s odporem hmoty a dokud tam je sebemenší pocit hmoty, nemůže vás předat do toho božského stavu. To nejde. A on říkal: no jo, to je vlastně pravda. Říkám: ano, jestli bude zítra, pozítří, popozítří, to je jedno, ať si přijde. Jestliže se budu obávat, že přijde, už je to přece jenom trošku taková ta malá gramáž toho, že to znovu přijde, protože ten odpor byl vytvořený, vy něco nechcete. Vy máte chtít všechno, všechno je vaše. Čeho byste se chtěli... čemu byste se chtěli bránit, když všechno jste vy. Tohle je stav jednoty. Takže jde o to, abyste respektovali svět, tzn. jenom domlouvali a vysvětlovali a chováním ukazovali, jak se ti lidé mají chovat.

Protože, nemylte se, oni ví, že se vám ty zázraky dějí. Oni sice ve svém egoismu předpokládají, že: ty on furt má štěstí, s ním nic nehýbe nebo je flegmatik, nic s ním nehýbe, daří se mu. Protože najednou vy máte všechno, aniž byste o něco usilovali a on to nechápe. Ono totiž všechno se děje obráceně. Jestliže je celek a já furt něco chci, tzn. podle vůle člověka já ubírám světu neboli božimu tělu podle mého rozhodnutí to, co já chci. Já ho okrádám (smích). Co když to mají mít druzí? Já jsem tohle zažívala třeba v laboratoři. Jsou stavy, znáte to, peněz je pomálu a skoro žádná práce. Najednou to byly takové vlny. A já jsem vždycky říkala: proč já bych měla mít práci a druzí ne? Teď je třeba čas, aby oni tu práci měli. V tu chvíli, do dvou hodin, mi přišly nějaké práce. Vždycky to tak zafungovalo. Ano, vy musíte být nestranní a spravedliví. Jestliže se máme uživit všichni v tom božím těle, tak všichni, a ne jenom jeden a já a podle mého rozhodnutí a podle toho, že si přeju mít nějaké auto nebo něco navíc, no ne, ne, ne. Já mám to, co mám a s tím bych měla vystačit. Pak dostanete všechno v pravý čas. Já jsem takhle dostala čtyři auta. Fakt, to bylo neuvěřitelné, co se dělo. Moje auta jsou obrovský úsek mého života, já jsem vášnivý řidič, jo, strašně ráda jezdím autem. A i ta hmota toho auta... pak zažijete, že s vámi mluví. Ano, ona vám dá signál, že mu něco je nebo že mu něco bude, že se něco děje. Je to velmi zázračné, děje se to i ve spolupráci s Nadjá, protože to Nadjá prohlíží vaši hmotu, a když zjistí, že někde je zádrhel, tak vás upozorní. Buď vám to řekne zevnitř, tzn., že dostanete takový ten intuitivní nápad, že něco není v pořádku. Nebo vám to řekne nějaký soused, který tomu rozumí. To je v mém případě, protože já jsem úplný blbec na tyto věci. Anebo jako se to stalo mě právě s tím mým bavorákem, že mi to řekne vize, že mi upadne kolo. Chudák Bambusek, ten tenkrát omdlel, říkal: vy mě serete, já mám takové práce, ale tohle si nenechám ujít. Jsem přišla do servisu a říkám: já měla sen... A on: ha, ha, ha, paní Adamcová měla sen... Jojo, všechno zkrátka musí nabíhat jakoby tím směrem, když se vám nemá nic stát. A pak se fakt dějí věci. Já si pamatuji, kdysi dávno, vyprávěla jsem vám o tom, jak jsem byla chráněná před vstupem na jedno území, tam byla teda i černá magie, pozor. Petruška miluje koně. Od dětství. A to už byla Lucinka vdaná, ne, ještě nebyla vdaná, ještě byla doma. To bylo těsně před tím, než se vdávala. A jednou Petruška přivedla domů kamarádku nějakou Haničku Duchkovou a ona měla známou v jedné vesnici na Žatecku. To je dobrý příklad toho, abyste viděli, jak vás Nadjá ochrání od oblasti mezi lidmi, kde nemáte být. Tam, kde to je nebezpečné pro vás, tak udělá všechno. Nesmíte to považovat za špatné. Ony pak se vám dějí teda drsné věci, ale všechno vám dává najevo, že tam nemáte být. A když se od nás jede směrem na Plzeňsko, tak tam jsou dvě takové údolí. A já si ty vesnice pletu, tak jedny jsou Žiželice, to ne, tak ty druhé, tam je takový hup. A tam jsou ty serpentýny dolů, pak se zase projede přes to náměstíčko takové, tu náves a jede se ven. A tenkrát ta Petruška říká: mami, tam je někde uprostřed té vesnice odbočka do nějaké jiné vesnice a tam je nějaký pán a má velkou usedlost a má koně. Odvez nás tam, my bychom si tam pojezdili. Já říkám: no dobře, no tak jo. Takže já jsem vzala holky, nasedla jsem a... já jsem vždycky v pátek jezdila do Prahy do Sabiny. A Janička, to bylo jedno z těch dětí, které tenkrát vlastně byly, co mi přišly do života, taky jsem je vychovávala, říkala: Ivanko, já pojedu s tebou. Já říkám: tak jo, uděláme si hezký pátek. Tak jsme naložily holky. Naše Péťa, ta její kamarádka, naše Hanička a jely jsme a ono přšlo. Předtím přšlo a bylo takové jemné blátíčko, taková

ta vodička balíčková, jo, co všude je takhle jakoby nařapaná. My jsme sjely dolů těm serpentýnami do toho údolíčka, zastavily jsme na té návsi. Teď nikde nikdo. Říkám: holky, tak kde je ta vesnice? To jméno té vesnice jsem nikde neviděla, já se někoho zeptám. Vylezu ven, měla jsem na sobě teda džíny a mikinu. A najednou vidím, jak uprostřed té návsi, tam se něco dělalo, byla obrovská taková tatrovka, ale obrovská, úplně nová. Ty kola byly takhle velikánské a měli takové hluboké jakoby ty zářezy, jak byly ty pneumatiky silné, nádherné. A já jsem takhle zamávala na toho pána, na toho řidiče, že potřebuji něco vědět. Načež on říkal, že tady nemůže stát, a že zaparkuje tam. Jak se rozjela ta tatrovka (smích), tak to blátíčko bylo zapasované v takových těch hlubokých zářezech a ono to udělalo (mlask, mlask, smích). Ty tři holky, ty řvaly smíchy, že to auto úplně takhle se kymácelo. Teď mě takhle kapalo... hele ucho, tohle levé ucho jsem měla zapláclé tou hroudou jednou a teď jsem tam stála a takhle jsem dělala, protože ono to ze mě (smích). Teď holky tam a teď ten pán zastavil, vyskočil z toho dolů a říká: já, to jsem vám udělal já, jo? (smích). Já: no... Teď ty řvaly, že jo. Já říkám: prosím vás, tam je pumpa, můžete mi alespoň napumpovat, já jedu takhle do Prahy, víte (smích). Takže on mi umyl ruce, já jsem si umyla obličej, vyčistili jsme to ucho. Péťa říkala: hele víš co, ty kalhoty, ty ti dát nemůžu, ale já ti dám mikinu. Takže já jsem si vzala mikinu, na těch kalhotách to jakžtakž uschlo, ale musela jsem se ještě umýt, to bylo jenom trošku. On nám ten pán poradil, my jsme jely, našly jsme tu vesnici, ten statek. A už, když jsme tam přijeli, já jsem cítila, že tam není něco v pořádku. Taková zvláštní atmosféra, která mě vystrkovala pryč. Já jsem tomu nerozuměla tenkrát, i když trošku jemně jo, ale právě proto, že to nebylo úplně dokonalé, tak se musely dít tyto věci. Já jsem tu Petrušku fakt nenechávala moc ráda s tou Hankou, říkala jsem si: no tak hele, slíbila jsem jim to, já teď nemůžu couvnout. My jsme odjely, jely jsme do té Prahy, vrátily jsme se, a i ta Petruška říkala: mami, tam to bylo divné. Něco divného tam bylo. Já jsem říkala: hele, už tam nepojedeme. Jenže uplynuly asi tři měsíce a těm holkám se stýskalo. Mami, my jsme dlouho nebyly na koních a prosím tě a pojedeme ještě jednou. Říkám: ty Péťo, víš, co se dělo minule. Mami, prosím tě. Já říkám: no dobře. No tak víš co, já mám hodně práce, tak já vás tam ráno v osm odvezu a ve čtyři si pro vás přijdu. Představte si, my jsme tam přijeli, a to byl už podzim potom. A tam bylo i hodně dobytku a ten statek byl jako do L, takhle bylo a takhle za roh a tam byly ty stáje. A tam bylo tolik bláta, jak byl podzim, i s těmi kopyty, koně krásy kozy husy, nas... no, pardon. A uprostřed takhle přes ten sajrajt teda, byl takový gumový pás asi tak 30-40 km, takto položený. A byly asi tři, protože oni na sebe navazovali, tak byli přes sebe překlopené. Já jsem tam odvedla ty děti takhle za ten roh, rozloučila jsem se s nimi, jdu zpátky přes ten pás a v okamžiku toho přeložení jsem zakopla (smích), takhle jak anděl jsem spadla pusou do těch hoven (smích). Já jsem zvedla jenom takhle hlavu, takhle jsem udělala (smích). Říkám: no já se tam nemůžu vrátit, ty umřou smíchy, to nejde, jo. Takže já jsem se otřepala jako (smích), otřela jsem si špinavé obleky, no to všechno, co se dalo, opatrně jsem si sedla takhle za ten volant, že teda přejeďu těch 40 km domů. Když jsem dorazila domů, zazvoním, Lucka otevřela, ta řvala smíchy Říká: mami, slib mi jedno, ty už tam nepojedeš, protože příště se utopíš v senkrovně (smích). A tehdy pak ve 4 hodiny říkám: hele pojeď se mnou, já ty holky naberu, budeš mě držet za ruku (smích). A od té doby jsme tam nebyly. A ta Péťa pak

vyprávěla, že se tam odehrála i nějaká nehezka historka. Takže skutečně tam to Nadjá vás chrání. Tam, kde nemáte být, kde by něco proběhlo, tak vás to vyhodí. Ale věřte mi, tohle všechno byly nádherné věci, co se mi děly. Já brala i ty hovna (smích). Nic bych bývala neodmítla. Byla to jenom sranda. Věřte mi, vy tu srandu ještě máte nastavenou, využívejte ji, smějte se tomu. I všem vašim zdarům i nezdarům, protože to vám strašně pomůže rozmotat úplně všechno, ten smích je vlastně přijetí. To není zlost, to není odpor. Smích je souhlas, kdy víte, že třeba i to jakoby, špatně dopadlo v tom pohledu toho lidství, ale jo, vy to berete. To je strašně důležité, je to jedna z velikých pomůcek, které tady v tomto světě můžete mít. A věřte mi, takovéto lidi má každý rád. Protože jsou přístupní všemu, nejsou komplikovaní, nezatěžují svým egoismem druhé lidi. Jsou ulehčením všeho. A je jedno, jestli před nimi mluvíte otevřeně o věcech, o kterých víte, anebo jste zdánlivě cizí anebo nevědomí. Nemusíte před někým mluvit duchovně, jenom buďte spokojení, to stačí. De facto duchovnost si lidi nastavili. Od kdy do kdy, tak to není. Když si to promítnete, tak vlastně duchovním člověkem je každý, protože duchovnost člověka je jeho duchovní úroveň a tu má v jakékoli fázi vývoje, jo. A jenom ten nejobyčejnější člověk, který už vůbec zapomíná na nějakou duchovnost, je tím nejvíc duchovním v tom smyslu, že přijímá všechno, tzn. že se stává Svatým grálem. A tohle je pro vás moc moc důležité. Takže tady teď, když část těch lidí začne oživovat zevnitř v těle, které kmitá v páté dimenzi, i vlastně Ducha, duši, která se srovnala s pátou dimenzí, přestali jste dělat odpory, tehdy vlastně už to vidíte teď, že v tom světě se přichází na obrovské zákonitosti hmotného světa. Najednou člověk začne poznávat svět úplně, tělo lidské a tělo a hmotu úplně dopodrobna. Ovládneme energii, ovládneme hmotu jako lidského těla. To léčitelství je nastavené proto, abyste ve 3 D poznali Boha, abyste zjistili, že něco skutečně existuje, když ten léčitel takhle zasáhnul a něco se zlepšilo. Já jsem se narodila a ze začátku jsme si myslela, že jsem asi necitelná. Protože kdykoli byl někdo v mém okolí nemocný a byli to lidi, které jsem obrovsky milovala, já jsem je nikdy nelitovala. Já jsem věděla, že si zaslouží, co mají, že se o ně teď jenom budu dobře starat. Já jsem nevěděla nikdy, co v sobě obsahuje, jenom jsem cítila občas, někdy mě něco zbolelo, já jsem nevěděla proč. A vždycky, když jsem dala tu ruku pryč od toho člověka, tak to přestalo. Následovaly zvláštní stavy, kdy jsem se to dovídala vlastně od druhých lidí, aniž já bych to používala, protože moje vibrace byla mnohem vyšší než těch ostatních a vše se rozhýbávalo. Já jsem tohle vyprávěla teď na pražské přednášce, na poslední. Protože svůj stav jsem zjistila jednou, kdy naše Péťa si něco udělala s nohou, bolela ji noha. To je takové to růstové, jak někdy ty děti bolí, jak rychle rostou. A ona tak ležela na břiše, takhle měla hlavu a ležela. A já jsem k ní přišla, přinesla jsem jí čaj a říkám: tebe to bolí, vid'. A teď jsem hladila to lýtko. Ona to měla na lýtko. Říkám: to nic není. A tu ruku jsem tam nechala... A ona najednou: dej tu ruku pryč. Tak jsem si myslela: aha, tak už jí to překáží, tak jsem ji dala pryč. A ona říká: dej ji tam. Tak já zase dej ji tam. Pak zase dej ji pryč. Říkám: hele děláš si ze mě srandu nebo co. A ona: mami, když tam dáš ruku, tak mě to nebolí, když ji dáš pryč, tak mě to bolí. Takže to bylo první takové, co se zjistilo. Ale já jsem věděla, že to není moje záležitost, že ona se musí naučit. Ano, to je ono. Každý z vás se musí naučit sám pustit svého Boha neboli sebe do schránky, kterou představujete. De facto to funguje jako, když si koupíte auto a sednete si do toho svého mercedesu nebo trabantu, to je jedno,

za co se budete považovat. Teď se staráte o to autíčko, aby dobře jezdilo. Ano, jste povinni ho nakrmit, teda dát mu benzín (smích), jste povinni starat se o ty věci, když se někde ojedou nebo odřou, aby ta léta, které tady stráví, aby sloužilo dobře a sloužilo všem. Ono vás začne poslouchat. Ono vytváří ty odpory, které dříve jste nemohli rozeznat, protože jste neztlumili svoje odpory a považovali jste to za sebe. Ale dnes najednou zjistíte, že koukáte na reakci vašeho těla, a to vědomí je jiné. Vy to pozorujete, to už je úžasný stupeň. Tady smíte zažít to, že koukáte na tu hmotu. Já to zažila ve Zlíně na přednášce, protože já jsem tam pak vyběhla v poledne a Blanička mi šla pro jídlo, ale to tělo, co dělalo, ono mělo hrozný hlad, ale úplně. Buňky hledaly jedna druhé, kde by co sežraly, jo. A já říkám: ty já zkolabuju, ono mě to neunes. Ale tam jsem byla tak nad tím tělem, to bylo neuvěřitelné. A říkám: aha, tak já si lehnu a teď fakt to se mnou hýbalo, to tělo se mnou hýbalo. To tělo jsem nebyla já, já jsem ho jenom pozorovala. Říkám si: ty jo, co to udělá. A najednou ta Blanka byla úžasná, protože ona mi tam někde... ono to trvalo dlouho, tak mi koupila někde takové ty závitky čínské. Najednou slyším, jak běží na schodech, říká: Ivanko ono jim to dlouho trvá, tady máš ty závitky. A odběhla. Já jsem tam hodila tomu tělu ty závitky, ale fakt to bylo (Ivanka polyká) a ono udělalo tak jako (Ivanka nahlas polkne) a dalo pokoj mrcha (smích). To byl takový obrovský impuls něčeho jiného. Vy mu smíte skutečně jakoby přikázat. Cokoliv se tam děje, tak jako... když ho máte rádi, to je jako když máte domácího mazlíčka, skutečně si toho váží, ono vás miluje. A to je právě to, když to božství vyhraje, nahore se otevře vlastně ta brána, otevře se třetí oko, vy vládnete i své hmotě i všem jiným, které tady jsou. I těm autům, které vám dávají signály. Já jsem teď zažila právě s mojí maminkou zvláštní věc, kdy jsem dopředu věděla, že ta moje maminka, ta její hmota, že se něco připravuje. Před měsícem jsem byla v Itálii, a když jsem tam byla druhou noc, tak můj zeť říká: mami, dneska nebudeš spát v obýváku. Budeš spát místo mě, protože já potřebuji pracovat dlouho do noci. A já říkám: ne, já tady budu spát, mě nevadíš. On: ne, ne, ne. Fakt, budu tady mlátit do kláves, tak jako běž si lehnout, běž. A já jsem usnula. S tou Péťou jsme si chvilku povídaly. Já jsem usnula a mezi první a druhou hodinou noční mě vzbudil maminky výkřik: Ivankooooo. Ta hmota její na mě volala. Já jsem si sedla, Iva si sedla, protože to je šok, z úplného spánku najednou když slyšíte, že vás takhle volá, že jo, ta maminka. A teď 1100 km daleko a teď ona nemá mobilní telefon, já mám dole pevnou linku, ale ona tam nesejde, to by ani neslyšela. Sousedům jsem nemohla volat, protože přece ve dvě hodiny je nepoženu, jestli... Maminka by ani neslyšela ten zvonek, ona si zavírá všechny dveře až do ložnice. A teď ten mozek mi jel, co budu dělat? No nic. Tak si zase lehni. Tak si tělo lehlo, říkám: ráno zkusím napsat sousedce SMS, aby jí něco vyřídila a uvidím. Buď se dozvoní nebo se nedozvoní a buď je problém anebo není problém. Co člověk může dělat? Nemůže dělat nic. No a sousedka odpoledne napsala: maminka už to ví. Tak jsem věděla, že maminka je už v pořádku. Já jsem říkala dobrý, tak si to tak jako lehlo. V den, kdy se mamince tohle to stalo, to bylo večer, kdy upadla, zlomila si... tak to bylo velmi zvláštní, moje maminka celý život odmítala, aby jí někdo pomáhal, natož já. Nechtěla. Já si myslím, že to považovala i za hanbu nebo takový ten pocit odporu, já si vystačím sama, nikoho nepotřebuju. Což je nesmysl. Víte, já jsem se snažila té mamince celý život vysvětlit: mami, to je tvoje iluze. I když jdeš a vytáhneš z kapsy jakoby svoje peníze, kupuješ i ten

chleba, který někdo za tebe vytvořil, i koště, kterým chceš zametat, jsi neudělala. Vy jste propojení, to je jenom pýcha, kdy si myslíme, že nikoho nepotřebujeme. Potřebujete všechny. Vůbec si to neuvědomujete. Ona to celý život nechtěla pochopit. A najednou se tohle stalo. My jsme se spolu večer dívaly u ní na televizi, já jsem byla u ní, jsme se rozloučily, daly jsme si pusy, já jsem sešla dolů po schodech a pak se stala velice zvláštní věc, které jsem pak porozuměla, když večer Nadjá přišlo druhý den, protože mi došlo, že chudinka tohle to Nadjá si zvolilo. Já jsem nesla skleničky, nesla jsem deku a jak jsem zavírala dveře do bytu, tak najednou ta ruka udělala takový ten divný pohyb. Zjistili jste někdy, že když se má něco vybit, tak se jakoby tak škubnete, to pracuje. Ta karma pracuje. Já jsem drkla rukou do těch dveří a ty dveře bouchly. Bouchly hodně, přesto se mi ten zvuk zdál divný, takový jako s obrovským echem. V tu samou chvíli totiž ta maminka nahoře upadla. Ale tam nebyl žádný neurologický problém, tam bylo všechno čisté, ona jenom zkrátka ztratila na krátkou dobu vědomí, aby se tohle stalo. A teď pozor, vzbudila se, ona neležela na zemi, ale byla na čtyřech s obrovskou bolestí v těch zádech. A já jsem otevřela ty dveře, teď jsem poslouchala. Bylo ticho, nic se nedělo. Říkám: to se mi zdálo. Zavřela jsem dveře, vůbec mě to nenapadlo. Byla neděle. Druhý den ráno, já se budím vždycky tak před půl osmou v pondělí těsně před tím, než zvoní budík. Ale ten den jsem se vzbudila asi ve čtvrt na sedm, což bylo nečekaně zvláštní, a to moje vědomí přišlo strašně rychle do těla. Tak já jsem říkala: ty to je divné, děje se něco? Zavřu oči a najednou slyším znova: Ivankoooo. A to samé volání hmoty. A to už jsem si sedla a věděla jsem, že tam půjdu, protože jsem věděla, že ta maminka mě potřebuje. Já totiž, když jsem se vrátila z té Itálie, tak maminka mi pak vyprávěla sama od sebe, že tu sobotu, ze soboty na neděli měla obrovský srdeční záchvat, že jí pomohl až třetí nitroglycerin. Takže skutečně ta její hmota prožívala něco jakoby dramatického. Takže já jsem věděla, že teď to druhé volání, že skutečně mě potřebuje. A v okamžiku, kdy jsem si sedla na tu postel, tak ona už otevřela dveře do bytu a přišla ke mně a říká: já jsem včera upadla. Mami, proč jsi nezavolala nebo nebouchala něčím do radiátoru nebo... Já jsem nespala ještě dvě a půl hodiny. Pak mi došlo, že ten člověk potřeboval... celý život odmítal pomoc, on musel si prožít tu touhu, ten zlom té opravy, že někoho potřebuje. Jak je všechno dobře. Vypadá to někdy dramaticky, ale je to tak, ten člověk má šanci opravit svý mínění. A opraví vždycky ho tak, jak Nadjá ví, co k té opravě potřebuje. Od té chvíle jsme fakt jenom šťastné, protože já se o ni fakt pečlivě starám. Teď dokonce, abych mohla jet za vámi, Nadjá způsobil fakt velký zázrak. Moje maminka je hospitalizovaná na rehabilitačním zařízení, kde je o ni postaráno, jsou na ni obrovsky hodní. Je to do neděle, takže v pondělí ráno si ji vyzvednu a všechno mohlo proběhnout tak, jak proběhlo, bez žádného úsilí nebo nějakých dramatických změn. Vždycky musíte zachovat klid a pak uvidíte ty dobré věci, které se tam odehrávají. Danečku, spadla klec (smích). Tak si běžte odpočinout a jestli chcete něco zodpovědět, přineste mi sem, prosím vás, dotazy.

Po pauze a organizačních informacích Ivanka pokračuje.

Jeden dotaz je od malého chlapce, který támhle sedí, vypadá jak anděl mimochodem. A připomnělo mi to něco, co jsem teď nedávno četla od jedné mladé ženy, která taky v tom měla dá se říct galimatyáš, že nevěděla, co je co.

Co je Duch a co je duše? A co je hmota? Takže tady ten chlapec napsal: paní Ivanko, prosím, odkud se vzaly duše na planetě Zemi? Děkuji za odpověď.

Jako dítě jsem kdysi dávno měla nádhernou vizi. Byla jsem bod, který koukal shůry na Zemi. Ta planeta je fakt nádherná. Je fakt modrá, všechno bylo ostré, úplně jak když si dneska nasadím tyto brýle (smích), bez toho už to ostré není. A najednou jsem cítila obrovský vír a touhu být tam. Ano, to je výběr Boha. A ten vír se skutečně obrovsky zesílil a pak jsem ztratila to vědomí toho bytí. Jenom jsem věděla, že tam patřím. A že je to moje volba, tam je vše to, co v zapomnění se, svého bytí, na dobu velmi krátkou a dočasnou v poměru toho, jaké vlastně „časové úseky“ se vyskytují v celém vesmíru, se vše děje. Takže Bůh, Duch je celek. Ale on se rozdrobí na velice malé kousičky, které jsou vlastně duší. A ta duše vlastně cestuje, to je ta malá část Boha, která se vyvíjí od té nevědomosti až do toho poznání sama sebe, ale i pak se to skutečně všechno řítí dál. A věřte mi, že i vysocí andělé, třeba archandělé, kteří tam jsou, jsou velkými energiemi, ale i oni se vyvíjí. A i oni si kdysi dávno vybrali stav člověka, prožili si všechno a pak načítali množství duší podle vibrací, které vzrůstaly a vzrůstaly. Tyto obrovské duše vlastně soustřeďují v sobě mnoho, mnoho tzv. jakoby lidských jedinců, kteří tady byli inkarnováni, protože tam to vědomí už je vyšší a vyšší. Tam jde pouze o součet dalších energií, které souhlasí s tím, co se děje a s tím, co rozumí. Ale i oni se vyvíjejí. Považovat je za konečné a jedinečné a ohraničené je nevědomostí. Vše se skutečně hýbe, ani jinak to nemůže být. Protože Bůh je život. Bůh je veškerá změna, která existuje. Je to proces nekonečný a velmi krásný. Takže malé části Boha, které si potřebovaly prožít stav na této planetě, jsme my všichni jako ta část Boha, která na tuhle planetu hmotu patří. Tady si potřebují odžít své osudy, protože je to zkušenost, která ještě nebyla prožitá.

Teď jsem tady měla krásnou otázku, když jsem byla u stolku. Nemůžete, prosím vás, nikdy se strhnout zpátky. Nejde to. Vy si načítáte zkušenosti a vybíráte si další osud DNA hmoty, tzn. že nemůžete reagovat hůř. Jsou pouze výjimky, zrovna jedna je u mě, to je sranda, co. Ano, protože jsem přišla z páté dimenze a bylo pro mě velmi obtížné se sem narodit. Já jsem musela souhlasit s tím, že budu procházet tři a půl dne porodními cestami, blokaci na půl cesty, a i moje maminka s tím musela souhlasit. To byla obrovská oběť, protože jsem převyšovala vlastně její hmotnou vibraci. Takže z velké lásky k vám, ty tři a půl dne byly k nepřečkání, věřte mi (úsměv). Ty tlaky byly obrovské, a moje maminka dodneška se vždycky tak zamyslí: ty to je divné, celý život se mi to vrací, jak je možné, že jsi to přežila, zůstala jsi normální... ha, ha (smích). Ona samozřejmě myslí v tom lidském pohledu. Je pravda, že hned jak mě vytáhli, tak mi nařezali, protože jsem nedýchala, byla jsem fialová, tak mi nasekali prdel. Nicméně já jsem si odložila nějaké věci. Ano, já jsem třeba jako holka byla tvrdohlavá, protože jsem něco musela řešit. Představte si, že byste prošli 9. třídu a najednou byste se inkarnovali do 7. Znáte veškeré české jazyky, matematiky, dějepis, historii, nuda. Koukáte do toho, znáte to nazpaměť, známky z toho už dávno, dávno znáte, takže dobrovolně jsem si něco vybrala, to, co vyhovovalo mému Nadjá, vlastně tomu Božství, abych tady ještě něco řešila. Nebyly to zásadní věci, protože to Nadjá vědělo, že musím prožívat tu láskyplnost, abych viděla ty zázraky, které se dějí, jinak bych je přehlídla, jo. Takže proto se vlastně de facto ty duše sem rodí, to je pro toho tvého syna, Vlastíku, protože

si potřebují prožít zkušenost. Takže tatínek s maminkou jsou nejlepší, všichni lidi, i kamarádi, i byť by ti udělali něco jakoby špatného, ty jsi to po nich chtěl, ta zkušenost pro tebe je důležitá, aby ses jí naučil respektovat. Bez nějakých ošklivých negací, tzn. třeba bez zlosti, nebo bez lítostí, to je zbytečné, jo. Věci se pouze dějí. A máme si je odžít. Pokud něco nechceme, znovu to přichází, protože jsme si to zvolili právě proto, abychom to přijali.

Prosím, je podle vás zasahováním do karmy druhých i masírování a akupunktura, děkuji moc, Eva z Brna.

Já už jsem vysvětlovala věci, ono se všechno vyvíjí, i tzv. minulostní léčitelské věci se vyvíjí. Všechno se bude modifikovat, protože ty informace se šíří obrovským tempem. A samozřejmě někteří bílí magové, pozor, kteří ještě nemají nabranou plnou bílou magii, vy si tím musíte procházet jakoby určitou část DNA, je jedno, kolik životů. Některým to ještě fungovat bude, ale pozor, oni si strádají karmu na ten odstřel z téhle planety, jo takže. A jsou lidé, kteří už to nemají dělat. V Ústí existuje takový strašně báječný mladík, který mi nedávno psal. Znímám i maminku, ona chodí taky na přednášky. To je taky zajímavý případ. On teda dlouho mě neslyšel, neznal ty poslední hladinové skoky a nedávno v únoru, když já jsem dělala rekonstrukce, tak mi psal: Ivanko, já jsem asi něco zkazil. Mámu bolelo koleno, tvrdohlavost, tam si odžívala poslední platbu, protože maminka je hodně dobrá, už pochopila hodně věcí. A já jsem to nevydržel, bylo mi jí líto (slyšíte to, to je odmítnutí) a tak jsem jí tam položil ruku. Do půl hodiny mi ruka natekla jako balón, já s ní nemůžu vůbec hýbat, co se to děje? Říkám: ale, návrat k bílé magii a už to nesmíš dělat. Je vidět, že jsi mě teď neposlouchal. Takže to je dobře, že se ti tohle stalo, protože na to už nezapomeneš, už to neuděláš. A maminka, pozor, ty jsi jí nepomohl, maminka si prožije nějakou drsnou záležitost. On napsal druhý den odpověď: už se stalo a neprošla (smích). Jo jasně, protože nezaplátila, že jo vlastně, takže znova to musela udělat, aby zaplatila. Tohle je systém, vy se to musíte naučit, abyste to zastavili, pak zaplatíte a je to pryč. Ale i masírování... masírujte s láskou toho člověka, který za vámi přijde. Je dobře mluvit s těmi lidmi. Ti lidé se přijdou vypovídat, co je trápí. Kde je něco bolí, už budete moct vidět, v které úrovni toho těla to je, tzn., kde ty věci jsou a zlehčovat. Stačí vyprávět, lehce jenom si povídat, konverzovat, musí tomu člověku být dobře. Netlačte do toho svoje ego, za každou cenu toho člověka rozmasírovat, ne. Co povolí, povolí, nepovolí, nepovolí. On ten člověk stejně nepovolí bloky, které jsou uloženy hluboko a nejsou zpracované. A vidíte to, povolí je slovem. Někteří z vás si možná během pár dní něco prožijí, buďte rádi, buďte klidní, zasloužíte si to, protože já to z vás vykecám. Ano, to slovo je obrovsky dobré. To je skutečně učitelování. Přesto, že jsem si jako učitel někdy v minulosti nepřipadala. Já jsem o tom ani nevěděla, ani jsem po tom netoužila. Já jsem se jakoby „bála“ slávy, to mi nic neříká tohle to. V minulosti jsem měla drsné zkušenosti s hladinou slávy, to si můžete představit. Tady to vidíte třeba na tzv. VIP osobnostech, co si prožívají za obrovsky drsné osudy, protože platí svoji daň. To chtění egoismu ještě být slavnější, a ještě se tam udržet, to je ještě horší než se stát slavným. To podléhá takovému obrovskému egoismu, kdy jsou podpásovky, různé tahanice, soudní záležitosti. To všechno se vším souvisí a zatahuje to lidi do obrovských blokových záležitostí. A v této době, kdy

přecházíme do 5 D systému, se to rychle platí. Takže se rychle odvíjejí údery osudu a bolesti a drsné uzávěry skutečně. Pak jste sami bez sebe, vy jste jenom hmota, které chybí ta vaše bytost, tzn. ten Bůh ve vás. Ta hmota vymístí, vystrnadí to Božství ve vás, a to je hrozně obtížné. Pak bloudíte jak bludné ovce a nemůžete najít skutečně, co to je... pocity, že vás něco škrtí, protože bloky na některých čakrách, třeba na krční čakře, jsou velice obtížné. Nebo nemůžete dýchat, tam jsou lítosti, to jste si určitě každý osahal. Ale když se to rozváže, teď se nadechnete, to je tak krásné... pocit svobody. Ten, kdo vám to udělal, jste vždycky byli vy. Ne ti druzí. To bylo to odmítnutí vlastně, co jste udělali. Tak jo, vždyť si to zasloužím, ne. Učte se nastavit druhou tvář úplně v pohodě, zjistíte, že vůbec o nic nejde. Ale já se vrátím k tomu masírování. Takže si klidně masírujte. Akupunktura. Co vám vysvětluji, že jste Bůh ve hmotě. Smí se dělat úplně všechno co se týká hmoty, i klidně můžete jít k lékaři, když už nemůžete snést bolest. Vy hlavně musíte tzv. rekognoskovat terén. To je jako když jdete do toho autoservisu s tím svým autíčkem, které nejezdí. Ano, vy musíte zjistit, co tomu tělu je. Buď se to odehraje už na hmotné úrovni, když už je ten problém třeba delší nebo je výraznější a už ti lékaři s těmi přístroji něco zjistí, anebo ještě ne, ještě možná máte šanci si to přehodnocením... vzpomeňte si vždycky v klidu, kde jste co odmítli obrovským způsobem. Někdy to může být třeba nemoc dítěte nebo vám vadí, že se něco dělo. Proč by vám to mělo vadit? To vadí vaší hmotě, že se to dělo. Vy jako Bůh jste to chtěli, fakt jste všechno chtěli, abyste zjistili a dostali šanci konečně přijmout úplně všechno. A když už tady sedíte, tak jste chtěli i ty informace ode mě, jinak byste se k nim nikdy nedostali. Někteří lidé to ještě nevidí v jednotě a teď to rozebírají. Tak proč nám říkáte ty informace, když stejně to je nastavené? No protože i já jsem v tom vašem informačním systému mezi bodem A a B. Nic se nedá odstrčit, všechno je kompletní. A věřte mi, že kompletní je to se všemi vašimi bloky i nemocemi. Jestliže mám něco prožít, už je dopředu jasné v tom osudu, jestli to zvládnu nebo nezvládnu a jestli to nezvládnu, jakou nemoc prožiju. To všechno tam je hotové. Já jsem to zažila se svým tatínkem. Už jsem to vyprávěla na mnoha přednáškách. Takže ten táta jedinou věc ve svém životě takhle urputně vlastně odmítnul a do obrovsky krátké doby on vlastně dostal tu svoji nemoc a velice brzy odešel. Ale bylo jasné, my jsme to měli domluvené. To byl zase start můj, kdy se zase odpinkla ta moje hmota, kde se mi rozvázali současně se třemi ději bloky, které jsem měla zamčené a čekalo se na tu dobu, když mi bylo 33 let. Vidíte všechno mělo svůj smysl. Všechno. Takže věřte mi, že všechny vaše jako by bloky byly vždycky dobré. Dneska k tomu máte doložené informace. Vidíte to, dokážete si to vysvětlit. Kdybyste to neprožili, nikdy byste to neměli. I s nemocemi je to stejné. Ta nemoc vám ukazuje, kde, co jste udělali, v jaké úrovni a můžete si třeba i na té úrovni vzpomenout, co nebo kdo tam zapracoval a koho vy, pozor vy, jste odmítli. Já si pamatuju, vypravovala jsem to tenkrát, i v tom byla zamontovaná jedna žena ze zubárny, která vlastně... díky ní se stalo, že ten můj tatínek to pronesl jakoby tu svoji zášť. Protože to Ego to nesneslo a já si pamatuju, uběhl týden, když můj tatínek zemřel a přišel pohřeb. A otevřely se dveře a my jsme tam seděli, nás bylo 7 v místnosti a najednou tahle žena mladá přišla a přišla mi pokondolovat vlastně k úmrtí toho tatínka a já jsem jí poděkovala. Proč bych jí neměla poděkovat. Ona za nic nemohla. To byl tatínkův odpor, jo. Kdyby se to stalo mě, tak mě by to nevadilo. Ale tam bylo takové

ticho, jak když spadne špendlík jste slyšeli. A když se zavřely za tou Jaruškou ty dveře, tak bylo ticho a pak se ozvalo za mnou od té mé jedné kolegyně: ty jí ještě podáš ruku? Vždyť ona se tak s tím tátou nesnášela, jak proti němu bojovala. Já říkám: nevím, proč bych jí tu ruku neměla podat. To byla skutečně věc mého táty, co spolu měli, to oni nevyřešili. A nemohla jsem ještě tenkrát mluvit víc. Věřte mi, každý odpor je váš. Je jedno, co vám, kdo udělá. Když budete v řadě sto lidí, uvidíte jednu záležitost, spousta z vás to neskousne, spousta z vás to skousne. Záleží na tom, kde každý z vás je. A ten, kdo to skousne, projde hladce. Pro něj to bude jenom záležitost lehká. Nedávno mě psala žena, já o tom budu mluvit znova, i když možná někteří jste benefíci slyšeli. Protože tady je obrovsky nádherně vidět, díky této ženě, která napsala, je vidět stav egoismu a stav bez egoismu. Ztratila babičku. 3 měsíce, napsala mi, že tři měsíce si koulí slzy po tváři. Pořád brečí a už dokonce má i úzkosti, co tady bude bez babičky dělat, jo. To se pořád zhoršuje potom to Ego sílí. Jediné, co jsem ji mohla odpovědět, aby si prohlédla, co to znamená egoismus a co stav bez egoismu. Říkám: vy jste si vybrala jako Bůh váš osud, osud třeba dejme tomu Jany. Těla Jany. A v tom osudu je hodná babička, no není to krásné mít hodnou babičku. Vy jste si totiž taky jako Bůh mohla vybrat nehodnou babičku. A teď pozor. Ono je jedno, jestli máte hodnou nebo nehodnou. Když budete 3 D člověk, tak když bude hodná, budete rádi, a když umře tak budete běsnit a bědovat a brečet. Budete odmítat část toho osudu, ale to je v jednomu kusu, ten osud je hotový. Anebo budete celý život bojovat s babičkou, která vám bude připadat špatná, budete ji kritizovat, a mít vztahovku a fňukat, proč zrovna já mám takovou babiznu ve svém osudu. A pak budete ráda, že umře. Obojí je egoismus. Když člověk 5 D bude mít tyto dvě varianty. V 5 D budu ráda, že budu mít hodnou babičku. Spoustu věcí se naučím a pak ji v klidu propustím a dál budu používat to, co mě babička naučila. V druhé variantě moje babička špatná nebude špatná, neboť mě impregnuje od stejného chování jiných lidí, které já neuvidím. Navíc budu vědět, že tyto věci jsem si zasloužila, když jsem si ji zvolila v této formě. To, co mi dělala, já potřebuji zažít. Třeba jsem to možná dělala druhým, ale hlavně. Já budu vidět to, co nechci, abych dělala druhým lidem, protože jsem se na vlastní kůži přesvědčila, co to je, když mi to ta babička dělá. Takže znova budu respektovat, když ta babička odejde a znova budu dál roznášet po světě to, co mě naučila v tom dobrém smyslu. Takže vidíte. Je jedno, co se děje, ale není jedno, jak se k tomu postavíte. Buď to přijímáte, respektujete a jste v pokoře nebo proti tomu brojíte a nechcete to a jste ve 3 D světě. Takto se to zdá velmi jednoduché, že jo. Ty odpory totiž neděláte vy, vy jste Bohové všichni. Ty odpory dělá vaše tělo automaticky, samo. Já už jsem někde na přednáškách řekla velice drsnou věc a budu ji opakovat. Osvícený člověk od neosvíceného člověka se liší tím, že on má taky ty své egoistické odpory, on je ponořený do hmotného světa. Do hmoty jako Bůh, tzn. ta hmota mluví sama. A když se ve vás ozve egoismus, nějaká nehezká věc, i mě tam někdy prolítne. Ale já vím, že mi nepatří. Já jsem kdysi prohlásila, že osvícenec už se k tomu staví tak, že už ho zkrátka tyhle egoismy nesperou. To si zapamatujete (smích). Už to vidíte, že to vám nepatří. Pozor, když už se toho chytíte a pokračujete v nadávání třeba nebo v něčem, tak už je to vaše. Už vás chytil. On hodí jenom udičku, on je velký rybář a loví vás ten černý. Pozor, chytí vás i tehdy, kdy se považujete za špatné, že to tam ještě máte. Jenže to nejste vy, to dělá automaticky vaše tělo. Tak se nenechte chytit,

nenechte se ulovit. Ono to tam proběhne, ignorujte to, to stačí. Jste láska, dobro, přijetí, jste všechno plusové. Všechno, co se tam odehraje záporného, není vaše. A někdy, když se chytíte, není nutno dělat závěry, to, že si to vyčítáte nebo se na sebe zlobíte nebo se kritizujete, protože tím už vás zase má. Vy máte být rádi, že jste to udělali, že jste pochopili, že příště už se chytit nenecháte, a když, tak v menším procentu. Každý milimetr je dobrý, fakt je dobrý. Takže sledujte, co se tam odehrává, bavte se. Jakýkoli špek vám hodí ten černý: tak jo. Přijdeš o práci. Tak když to přijde, tak přijdu. Pak nepřijdete, Už dopředu s tím souhlasíte. Všechny odpory, které se tam odehrávají, nechte prožít. Ještě to není, až to přijde, tak to budu řešit. To stačí. Už dopředu souhlasíte s tím, kdo vám vyhrožuje a nebudete mít žádné komplikace. Tak, jako tenkrát, když mi vyhrožoval: co když si zlomíš ruku, neuživíš děti, seberou ti přístroje. Říkám: ještě se to nestalo, ještě ty ruce mám nezlomené. Až se stane, budu to řešit. Přišel klid, obrovský klid. Vy s ním zkrátka musíte souhlasit. Ta žena, která mi psala s obrovskými odpory: napřed se všeho bála a pak mi psala, že už jediné, co ji zůstalo, bylo, že se bojí, že dostane AIDS. A já jsem jí říkala: zkuste s ním souhlasit. Jestli jste si to totiž v tom osudu jako Bůh zvolila, tak to tam už je. Tak jo, jestli to tam je, tak jo. A ona mi pak napsala krásný dopis, říkala: on opravdu zmlknul, já mám pokoj. Pozor, on občas to někdy ještě zkusí. Nečekaně vám to hodí špek, nějaká obava, něco, co byste nechtěli. Ne, jestli to má být, tak tam budu. Je, dopis z finančáku, taky dobré teda (smích). Tak jo, já tam půjdu a zjistím, co po mě chtějí. A půjdu tam v klidu. A jestli jsem něco vyvedla, tak si to zasloužím a když jsem nevyvedla, tak se to objasní. Uvidíte, jak to krásně dopadne, jak ty lidi budou milí. Ten, kdo očekává, že na něj někdo bude bu bu bu dělat, tak ten se toho fakt dočká, protože ten odpor, to takové napřažení, to vám tam zhmotní někoho, kdo vám dá pěkně do těla teda jako jo, to je vždycky dobrá věc. Já se zase vrátím, já jsem zase odběhla, já jsem jako v tomhle... já jsem ukecaná zkrátka. Takže všechno, co se týká hmoty. Proto víte, že vlastně ty léčitelé přešvihli to božství, což je dobře, abyste věděli ve 3 D světě, že Bůh existuje. Ale teď se vývoj ubírá jinak. Vy už víte, že musíte učitelovat v 5 D světě, nedělat negativní odpory. Jakmile zaplatíte, vaše tělo bude pořád zdravé, tam budou drobnosti. Ale hlavně, ta věda se dozví spoustu věcí, informací o těle, jak se to dá řešit. Budete řešit pouze věci, které se budou týkat stáří vašich orgánů a ty se budou jednou dát všechny transplantovat. Kromě mozku, kde máte nastaveny všechny inkarnační části, které jste kdy prožili, a to je fakt vaše. To se nedá změnit. Takže toho se dá využívat. Takže klidně k lékaři ano, zjistit, co se v těle děje, nemoc přijmout, to je strašně důležité. Lékař totiž opravuje hmotu. To je jako automechanik v autoservise, jo. Vy si vytváříte příčiny nemocí. Když je přestanete dělat, tady bude pouze kontrola, která zjistí pouze stav té hmoty. Všechno se vám zreguluje. A teď dobře poslouchajte. Už víte, vy si děláte vlastní chemii těla. Každá vaše myšlenka, kterou v sobě máte, učí vaše buňky, protože přes čáskerní systém, který je napojený na žlázy s vnitřní sekrecí, si tvoříte chemii těla neboli hormony. A vždycky je někde nerovnováha, když jste někde udělali blok, ta žláza s vnitřní sekrecí přestane fungovat, tzn. že v tom místě je nějaká nerovnováha, protože určitá chemie tam přebývá a některá chybí. Tělo je úžasný proces, obrovský nádherný stroj. Teď jsem vysvětlovala, ono se zjistí, jak vlastně pracuje. Máte být jednou všichni velmi štíhlí, nebudete mít problémy vůbec, protože budete vědět, jak pracuje tělo, které se vyvíjelo

miliony let. To není jenom pár set tisíc nebo pár tisíc let, to jsou skutečně stavy, kdy vaše těla vznikala přes stavy rostlin a přes stavy zvířat. Jsme trochu lepší zvířata, to víte. Stav člověka je první stav, kdy už pak rozumově myslíte, jste zodpovědní, takže přebíráte duši do svého těla., za kterou už rozhodujete. Sice ve hmotném zapomenutém stavu, ale rozhodujete. Ale hlavně vyrábíte si ten proces vlastně té chemie, to je strašně důležité vědět. Lidé, kteří prožívají stresy, tak jsou plní stresových hormonů. Co dělá stresový hormon? Stresový hormon vám dává energii a příkaz játrům, aby upouštěly do těla cukr, abyste mohli zdrhnout, když máte stres. A když pak nezdrháte, tak to tělo je tak šetrivé, že si ukládá do tuků věci na horší časy. Anebo někdo začne hned utíkat a hned to spálí, tak je to dobré (smích). Takže to jsou věci... proto vy jste tak různorodí a tam jsou i jiné věci samozřejmě, které nevíte, co tělo dělá. To se všechno zjistí. Tady mám další teď otázku. Já se ještě vrátím znova k té akupunktuře. Ta akupunktura skutečně pracuje pouze s tělem toho člověka. Ona vlastně třeba zastaví inervaci do určitých tkání, ty si odpočinou, tam může něco proběhnout, ale hlavně vždycky musíte být si jistí toho, že jste se museli od něčeho poučit. Jinak ano. Klidně ano i bylinky samozřejmě. Hlavně zastavte odmítací procesy, tzn. bloky.

Popište, prosím, jakým způsobem se naučit milovat svého Valida, když jedinou povolenou zbraní je láska a nemá se to dělat ze zjištěných důvodů. Tedy aby mi už nedělal zle, smířit se, přijmout, že mi to bude muset dělat po smrti, děkuji.

Víte, ten způsob je vlastně jednoduchý. Jestli já jsem si zvolila svého Valida – víte, kdo to je Valid? Víte asi, že jo. Nevíte? Vy to nevíte? (údiv). Stihneme to Dane? To nestihneme. Jo? Můj nejstarší vnuk, který dneska je takový, já jsem ho teď zahlédla na fotce, já myslela, že omdlím. On odjel, byl o hlavu menší a teď, to už je chlap. Je mu 14,5, tak když byl asi v druhé třídě, v první, druhé třídě, tak tenkrát byl ještě Rafael malinký, on přijel sám na prázdniny. Ještě nebyly prázdniny, kdy by tady nebyl minimálně měsíc. A tak já hned že jo zpovídala jsem, to se na něj těším, když sem přijede, byl malinký ještě. Říkám: Jovánku, jak se ti líbilo ve škole? Teď ti bude určitě scházet škola. A teď on tak jako (naznačuje nejasnost vyjádření)... že jsem byla překvapená. Bylo vidět, že tam není něco v pořádku. A pak z něj vylezlo, samozřejmě, když jsem do toho trošku šfourala, že má kamaráda, Valid se jmenoval, ve škole, a to mi potom i vyprávěla Lucinka. To byl hrozně agresivní chlapec. Pozor Arab z arabské rodiny. Hm, ale já už to musím dopovědět, nebo znáte to všichni? Neznáte? Tak chcete to vyprávět? Jo? Tak jo. A ten kluk ho pořád mlátil. Lucka říkala, hele, když to bylo v zimním období, tak on každý den přišel úplně vyválený v blátě. Říkala: já už nemám bundy, mě to neschne doma... To ještě neměla sušičku. Tak říkala: já jsem kvůli tomu musela koupit sušičku... Takže fakt to bylo úporné. Už byla i za učitelem ve škole: to se taky nedalo řešit, furt se to dělo, i když jsem mluvila s paní učitelkou. Já jsem věděla, že ten kluk to musí vyřešit sám. A i ten Valid je důležitý v tom životě, je moc dobrý. To dítě mělo šanci se naučit, jak zvládat láskou věci. A tak já jsem říkala: víš co, Jovi, ty se musíš naučit toho Valida mít rád. Co ty víš, co on prožívá. Podívej, je z arabské rodiny, jak se k němu chovají. Co je tam podporované. Ten kluk za to nemůže, on vlastně zajišťuje to, že ho nikdo nemá rád, jo. Musíš s tím soucítit, zkrátka nejde to jinak. A

každý den jsem chvílku o tom Validovi mluvila. Když pak odjížděl na konci prázdnin, tak se přišel rozloučit, tenkrát byl takhle, tady měl hlavu. A já mu říkám, já jsem se nadechla, že mu řeknu a on: já vím, Valid... Takové to otravné. Ale je pravda, že za ten měsíc my jsme tak jako tím mluvením a vyprávěním jsme rozbombardovali takový ten, toho Valida jako nepřátelský terč. Třetího září ta Lucka volala, byla udýchaná a říká: mami, ty mi to nebudeš věřit, ale vlastně jo, ty mi to budeš věřit. My jsme přišli do toho té školy, do té další třídy, do té vyšší a tam jsme zjistili, že Valida přeřadili na jinou školu. Ty jsi měla vidět toho Jovaniho, jak třestil oči, protože on věděl, proč se to stalo. Ano, zažila jsem i na skypu lidi, kteří se mnou s tímto problémem vlastně konzultovali, to byla taky jedna úžasná žena z Vosince, tak to bylo kouzelné. Taky její dcera měla tento problém a taky se to změnilo. Najednou tu třídu rozdělili. Tam se rekonstruovala škola a holčička, která ubližovala té její dceři, byla na čas umístěná do jiné třídy. A když potom se rekonstrukce dodělala, tak ta holka se chovala úplně jinak. Dokonce se staly i velkými kamarádkami. To je obrovská šance v tom osudu začít umět milovat a respektovat. Vy jste si zvolili hotový osud a jestliže vy mě budete dělat takového Valida, pro mě budete obrovsky důležité, já vím, že jsem vás chtěla. To znamená, že i v tom stavu vás budu respektovat, to znamená, nebudu si o vás myslet, že jste špatní, ne, to dělá Ego toho člověka, já vím, že jste hodná (smích). Jo nebudu považovat ani situaci za špatnou. Teď můžu prokázat, jaký jsem Herkules, co všechno unesu. Přece nejsem žádná sralbotka, abych to nevydržela, jo. Nebude mi ten člověk vadit chováním, protože já vím, že to Ego něco chce, a to Ego to činí. To není jeho skutečná realita neboli Bůh, který je ten samý ve mně. A teď pozor. Ten Bůh, když já neoddělím na každé čakře... mám pokračovat po těch čakrách nahoru? Takže ani situace, že se děje. Pak budu respektovat chování toho člověka, protože já vím, že on je zodpovědný za své vlastní činy a on neví, že to dělá sobě. Samozřejmě oni i ty děti jsou vědoucí, ale pozor, vy jste to dítě takhle chtěly, i když by bylo takhle malé, to je strašně důležité vědět. Některé ty děti jsou teda extrémně živé a extrémně dělají věci, ale zase si nabrali DNA a potřebují prozkoušet vás i své chování. Pozor, to je strašně důležité. Takže respektovat situace, že jsou takové, nefňukat nikdy, ne. Zkrátka je to můj život, můj osud, já ho teď potřebuji zvládnout s největším klidem. Pak se začne všechno měnit. Žádná kritika. K čemu vám bude kritika toho člověka? Změníte ho tím? Ne. Jestliže ho budete kritizovat touto pusou, aby to slyšel, tak ho akorát naserete a on vám to ještě... tam je extrémní výboj zpátky. Ne. Ani posuzovat. On je takový, jaký je. Vzpomeňte si na Krista: jsem, jaký jsem. Ježíši, teď jsem si uvědomila, tady je to dítě. Já tady takhle mluvím (smích). Já se omlouvám tomu malému, ježíš, to mi nedošlo. Ne, to je zkrátka tak, že tam musí být kompletní vlastně na čakerním systému, že on je, jaký je. Tady stačí soucit. Láska posílaná, to je v hladině bílých mágů, kdy ti mágové posílají lásku, to je ještě i útok, pozor. Útok láskou. Správný vztah lásky, který nám přikázal a ukázal nám Ježíš, je soucit. Já vím, že existuje celek. A jestliže... já vás zase použiju, jo, vy to snesete. Jestliže vím, že vy teď děláte nějaký egoismus, já vím, že vy ho zaplatíte. Já s vámi dopředu soucítím, že vy to nevíte. Já už to vím. A tím, že s vámi soucítím, co se s vámi bude dít, já už nemusím vyrábět další negativní emoce, protože vím, že jsou mi k ničemu. Já už neútočím. Já jsem pokorná. A proto jsou ti Validi ti nejdůležitější lidi ve vašich životech. Ano, oni jsou, jací jsou. A ještě neví, že to dělají sami sobě. Ale jestliže vy tohle

zmáknete, oni vám byli neuvěřitelně prospěšní už jenom tím, že jste si je do těch životů zvolili. Tím se to všechno zastaví. Když to zvládnete dokonale. Někdo to zvládne ještě třeba s nějakými šmouhami a pak přijde ještě buď nějaký nový Valid nebo Validka (smích), která ty drobnosti ještě, které nebyly odbourané, doladí. A je to jako do vytracena vždycky, to učení, to se zkrátka musíte naučit sami. Pak někdy přicházejí vize ještě, protože někdy už třeba si myslíte, že jste něco zvládli, nebo to Nadjá už... nepotřebovala jsem to prožít v tom běžném životě, ale házelo mi filmy, kdy se děly věci a já jsem je řešila už jenom v tom myšlenkovém stádiu. A vždycky, když jsem je vyřešila, tak přišlo takové to: hodná holka (smích). Jako když podrbete psa za ušima. Oni říkali, že jsme jako trošku... takhle, že nás vidí. My jsme si to mysleli s mým mužem, že to tak bylo. Ano, to tak je. Nebojte se. Jste fakt Bohové. A všichni jste krásní, i když si to někteří o sobě nemyslíte. I v tom stavu, v jakém jste dneska, teď. I v jakém jste kdykoli byli, protože se vyvíjíte. A každý bod je vámi zvolený a je správný tak, jak probíhá. Sbíráte zkušenosti. Vezměte si, když vedle sebe budete mít všechny hodné lidi, jak byste prokázali, co všechno snesete. Máte být už učitelé, tak musíte vedle sebe zkousnout třeba i velice pesimistické lidi. Teprve přes tyhle ty anděly vy se stanete obrovskými mistry a zkousnete neuvěřitelné věci. Je velmi jednoduché zůstat optimistou, když vedle mě všechno klape, je to pravda? Ale když vedle sebe máte někoho, kdo je teda zarytý odpůrce všeho, co existuje a zůstanete optimistou, dokonce toho člověka za to začnete milovat, protože víte, co všechno vás naučil. Pak už jste mistři. A pak už vám můžu jenom gratulovat. Už je hodně z vás, co to umí. Jste fakt dobří. I když si to nemyslíte, to je jedno. To je jedno. Každý z nás o sobě ví, kde má ty rezervy nějaké ještě, ale to jsou už všechno drobnosti. Věřte mi, že to nejhorší už máte za sebou. Takže ať žijí Validové. To je ono. Takže Dane, nevíte někdo, kolik je hodin, prosím? Ještě 20 minut.

Dobře, chcete se ještě něco zeptat? Těch dopisů přišlo tak málo, což je dobře. Já to musím říct nahlas, jo. Ano, zvíře, u zvířat existují... takhle.

Otázka byla, jestli i zvířata jsou trochu níž.

Je to nižší stupeň hmoty, protože oni žijí na základě pudů, což je nižší vibrace hmoty. Tam je pudová záležitost. Ale pozor, vy to teď nevnímáte tak, jak to je. Ono se to vyvíjí. Ta hmota zvířat se taky vyvíjí, protože oni taky vlastně jdou tou řadou. Ono je to všechno paralelně, takže ono je to hrozně těžké zahlédnout v tom skutečném stádiu vývoje. Ale nižší vaše fáze... i vy jste byli nejdříve nehmotnou přírodou, což trvá miliardy let. Pak jste byli už tou jakoby organickou přírodou, kterou my považujeme... Pozor, všechno má svoji inteligenci, ale na nižších úrovních a pak se to všechno zvedá. I krystal má skutečně svůj život, což se dříve nevědělo. Takže vyšší jsou rostliny, nad nimi jsou zvířata. A poslední inkarnační fáze zvířecí jsou psi, kočky nebo kočkovité a psovitě šelmy, slon, kůň, a ještě tam byl jeden. Ne, ne, delfín k nám nepatří. Na to jsme se ptali. Byli jsme zvědaví, protože oni říkali, že delfíni k nám nepatří. To je mnohem inteligentnější organismus než člověk. Ale bylo využito média vody vlastně, že jsou od nás oddělení, jo. Dneska už samozřejmě jsou o nich známé některé věci, ale velmi málo. Oni byli vlastně tím vývojem, aby byli v klidu, aby si mohli něco vyřešit, tam taky jsou vždycky nějaké složité věci k vyřešení, tak byli vlastně v těch mořích od nás oddělení. Ale jsou skutečně láskyplnější, tam je to obrovsky inteligentní jakoby bytost. I tohle se

dá, vidíte, na jednu planetu umístít jakoby několik druhů bytostí, které spolu... my se nikdy nebude křížit, my jdeme paralelně jako jenom. Nicméně to další si teď nepamatuji. Kůň, slon, ještě tam bylo jedno páte zvíře, ale to si teď nevzpomenu, to neví. A teď pozor. Jestli si všimnete, tak každý je povahově jiný. Třeba dravec, dejme tomu tygr. Pak uvidíte, když se poprvé inkarnuje do člověčího stavu, tam je jenom egoismus. Tam už je sice rozum nějaký, ale tam převažuje obrovský egoismus, to je ta veliká koule toho egoismu, jak jsem malovala na těch základních přednáškách. A je tam jenom jiskřička toho Božství. Tam je velká dravost. On získá vlastně ty povahové rysy, které přijdou z toho zvířecího světa, tak on získá do těch prvních inkarnací, ono to pak pokračuje a pomalu se to jakoby umenšuje. Takže ty první životy většinou bývají hodně dramatické. To trvá velmi dlouho, než se dostanete do fáze, kdy se zvedne vlastně polovina, když se dostanete nad polovinu Božství. To je až v srdeční čakře, což je zhruba asi 250 životů, to je hrozně dlouhá doba, jak se vyvíjí ta hmota. Takže to už máte dávno za sebou. To jste vlastně šťastné bytosti v tomto směru, věřte mi. Člověk, který potom neprožije ještě tu srdeční čakru, tam prožívá hrozně dramatické životy. Do této fáze on neví, co je láska. On jenom vlastní. A samozřejmě je velmi krutý, chce rozhodovat, chce vládnout, ono je to teda i v těch vyšších fázích, to vládnutí se ještě odehrává potom ve fázi černých mágů, tam se přežene vláda a moc. To znamená, tam se vysílají různé zaklínací formule. Ten člověk chce vládnout, spoustu lidí si vybere i osud i přesně se zaměstnáním, co tam je, jo, takové, kdy může deptat lidi beztrestně nebo i dejme tomu válečné stavy. Ta duše se narodí sem, kdy vidí, že je obrovská třeba světová válka, protože ví, že si zahraje třeba dejme tomu fašistu nějakého, co třeba bylo v minulosti.

Ale pozor, nedávno byl dobrý dotaz, Jirko, tady někde jsi, to se mi hrozně líbilo.

Co třeba chudák takový Hitler, jestli to splatí.

Tak abyste si byli jistí, prosím vás. Vy si rozdělíte vlastně úlohy a ta planeta měla v plánu posledních 100 let před tím, než vlastně dojde k tomuto přechodu, si vyřešit spoustu věcí. To znamená, že tady byly naplánované obrovské zvraty celosvětové. A takový člověk, který to spustí, většinou zasahuje pouze malou částí své osobnosti. Protože vy to nevíte, ale andělé neboli Bůh rozhoduje o všem. To znamená, že tito lidé používají černou magii. Tou se otevrou démonům, tzn. Zákonům hmoty a ten Zákon hmoty za ně přebírá veliké procento těchto věcí. To se odehrává jenom ve hmotě. Je zapotřebí, protože ten člověk by to nikdy nesplatil, jo. Představte si, kolik milionů kvůli tomuto člověku umřelo v uvozovkách, co se rozpoutalo. Takže ten by tady zůstal fakt úplně obrovské množství... to nejde. Ale on se obětoval, to je přece, pozor, krásné, zahrát takovou roli. To hned tak někdo nevezme, pozor. To je hodně drsné teda jako. Zkuste si představit, že takto budete někde na veřejnosti a teď vás miliony lidí budou proklínat. Vy si nedovedete představit, jak byste se cítili. Já jsem zažila (smích), kdy jsem cítila třeba člověka, tenkrát, když se vyřizoval jeden malý pozemek duplicitní právě v Mnichově, kdy ten člověk obrovsky bouřil v noci. Mě to Nadjá jeho chodilo budít a byl to jeden jediný člověk, který zuřil, že neměl to, co si usmyslel. A já ho cítila, jo. Pak už jste obrovsky citliví. A jeden jediný člověk. Když by to byli miliony lidí, to je hodně těžké potom. Ne, ne. To je nahrazené něčím jiným, věřte mi. Za to jsou zodpovědné démonické síly. Ten člověk pak si prožije obrovské karmické skoky v

dalším životě, kdy na něj budou páčány útoky. On v té roli pak bude bědovat, ale zase si to musí odžít, ale ne v té míře toho obrovského počtu lidí, jako jo, to by nikdy nemohl skutečně zaplatit. Takže takto se to vlastně odehrává.

Chcete se ještě něco zeptat? Už mám pocit, že vám nemám co říct. To je blbost, co (smích). Na mě musíte zadupat nebo písknout nebo houknout. Chudák p. František teď na té benefici. Já jsem mu říkala: Františku, zamávejte na mě, ale to nebude stačit.

(Není slyšet, Ivanka odpovídá) I modlení...

Takhle, já se potřebuji zeptat. Tak, vysvětlím vám systém. Já si na to takhle obrátím ten obrázek, abyste to viděli. Každý malý Bůh, který se inkarnuje neboli duše, která se inkarnuje do hmotného těla, si zvolí svůj osud kompletně se vším. A vše je pro něj dobré, protože to sám jako Bůh chtěl prožít. Modlení, ať za sebe nebo za druhého člověka, je vlastně vaše vůle člověka, když se třeba budete jmenovat Jana, tak Jany a zasahujete do osudu, který ten člověk chtěl, pozor, i on – to bude třeba on tento člověk a tohle budete vy. Protože jste si rozebrali jako dva Bohové své úkoly, a to, co se má dít v osudu, vy jste souhlasili, je to vaše vůle, že se to děje. Ale i jeho vůle. Vysvětlím. Třeba budete mít dítě, dejme tomu, vy jste si zvolila osud s tímto dítětem a jinými lidmi, ale i to dítě má svůj osud, který je zapasovaný ve vašem osudu. Ale vy jste chtěla všechno, co se děje. I ten jeho osud zároveň s narozením toho, co se má dít. Tohle je program DNA. A jestliže já budu prosit za něco, aby bylo u mě jinak, anebo u toho člověka, už bráníte, aby se děla Boží vůle, vaše vlastní vůle i toho člověka. To znamená, že vy odmítáte, aby se děly věci, které se tam měly dít, a které on chtěl, aby se děly, aby pochopil. Rozumíte mi? To je vůle člověka. (Dotazující reaguje, ale není slyšet, Ivanka pokračuje v odpovědi). Já si spíš myslím, že tady ještě existuje Ego, které vám tam vsunuje, že něco můžete přispět. Ne, ne. Vy stačí, když budete na ty lidi všechny myslet s láskou, budete přát každému jakoby v uvozovkách vše dobré, ono to tak je. Ono totiž je pro ně vše dobré, i když je to zdánlivě špatné, což v tu chvíli ten člověk neví. Tady je kompletní osud. Lidé, které tam máte jakoby negativní, tam nejsou náhodou. Máte prokázat stav bez odporu i situačně, i hmotně. Tzn. i těch lidí, i co se jim děje, pozor. Nikdy bych to nechtěla jinak, protože vím, že bych zasahovala. A teď pozor: odevzdat tzv. se do Božích rukou, je odevzdat se vlastnímu osudu a přijmout ho takový, jaký jsem ho původně jako Bůh chtěla. A odevzdat své dítě, nebo někoho, koho milujete, do Božích rukou, znamená, ať se teda děje to, co původní Bůh toho člověka chtěl. Protože on věděl, že to je pro něj to nejlepší. Jestliže mě moje Ego... bude se snažit: já, já ještě, když se za něj pomodlím, tak bude třeba lepší, nevím proč. Ještě to je vůle člověka neboli vůle Jany, kdybyste se jmenovala Jana, že by mělo být něco ještě líp, než je. Ne, ono je to tak dobře, jak se to děje, jo. Vy potřebujete všechno tak, jak se to děje, abyste se naučili žít Krista neboli pokoru. Pak vše bude hladké. Kdykoli jsem odevzdala kohokoliv do Boží vůle, všechno se vyřešilo úplně neuvěřitelně zázračně. A ty lidi to sami dokázali, protože i já dovedla být klidná. Vezměte si, když já budu litovat třeba moje dítě, že se mu něco děje, třeba i v té škole, tak tomu mému dítěti, protože já budu zavázaná svým nedostatkem nějakým, negativní emocí lítostí, že tomu mému dítěti se to bude dít. On by to třeba sám už zvládnul bez odporu. Je mu jedno, že mu někdo něco dělá, ale protože já ho lituji, tak já ho stahuji, protože se učíme ve skupinách. Takže já

svou negativní emoci, svým egoismem, ubližuji svému dítěti a myslím si, že to s ním vlastně dělám dobře. Ne. Vy máte být silní jak silnice, ukázat tomu dítěti a naučit ho, že ať se děje, co se děje, tak se vlastně nic neděje. Že to je v pořádku. Že ten život má brát jenom tak, jak leží a běží. A tím mu obrovsky pomůžete. Nebude odporovat ničemu. Jenom bude používat tělo jako nástroj. On smí říct svůj názor i smí říct to ne, ale ne prožít nitrem. Vy jste Bůh, vy jste prožitek. Proto já vám předvádím ty sprostárny, protože Bůh nerozumí sprostému slovu. Všechno je Božské vlastně. (opět reakce z publika není slyšet, Ivanka pokračuje) Když něco nechápete jako rozumově. Pamatujte si, když něco nechápete a není tam to porozumění, tak ještě není ani čas, abyste to pochopili. Vy jste nenabrali tolik zkušeností (další komentář z publika není slyšet, Ivanka reaguje). Aha, já to musím říct ještě lidem, jo. Když třeba se nezlobí tady paní, nebo něco neodmítá emočně, ale nechápe, proč se to děje. Tam není odpor, tam není co chápat. Vysvětlím, jo. Vy nemusíte rozumět plně všemu, ale musíte respektovat, že se to děje (paní pokračuje). Ne, ne, ne, jenom tomu nerozumíte, ale nemusíte tomu rozumět. Člověk nemusí pochopit všechno. Víte, čemu já nerozumím? A mě to je jedno, já to nepotřebuji, tím pádem to mám vyřešené. I zvědavost, pozor. Vezměte si to, že vy jste buňka těla, která existuje v celku. A to tělo má svoji moudrost, to je to Boží tělo, které my znázorňujeme. Vy jste fakt jako soustava buněk, ale jako člověk jste jedna buňka Božího těla. A to Boží tělo ví, kdo co má vědět, to je totiž součástí DNA. Takže když já něco nevím a je mi to jedno, já to přijímám, že to nevím, tak to nevím. To neznamena, nezaměňujte to, že nemáte chtít vědět vůbec nic, to není pravda. Ale šfourat zbytečně do věcí, aby se vám objasnily, to je obrovské úsilí. A věřte mi, já jsem to zažila. Protože jestliže to tělo ví, že něco máte vědět, tak v pravý čas vám řekne informaci, kterou potřebujete. Já jsem nikdy nepotřebovala nic vědět – třeba o druhých lidech, to byly jejich životy a jejich věci. Já jediná jsem se to z obrovského počtu lidí dozvěděla. Protože oni by to chtěli vědět... třeba by tam byla kalkulace nějakého Ega, vědět to o něčem a možná pomlouvat. Ne, ne, ne, já jediná jsem se to dozvěděla, a úplně třeba 10 km odtamtud od člověka, který tamtoho člověka znal. A já jsem jen valila oči. Já jsem to samozřejmě tam těm lidem neřekla, ale viděla jsem ty zákonitosti. Nadjá totiž vím moc dobře, jací jste. A když do něčeho furt šfourám, můžete toho někde třeba zneužít nebo někomu ublížit, to nikdy vlastně nevíte. Takže ono vás vlastně chrání, jako že se to nedozvíte. A když vám to je jedno, ano, mě je to jedno, ať něco vím, nebo nevím. Já vím, že když něco mám se dozvědět, tak to z nějakého důvodu je důležité a přijde to. To je právě systém Svatého grálu, kdy respektujete celý kompletní osud. A proto mě bylo vždycky jedno, jestli něco vím. Já jsem potom takhle tu informaci zažila, v Ústí byl mladý muž, strašně byl fajn. My jsme se pak smáli, protože chvíli koukal a říkal: hele, hele, takže já, když chci vědět, studuji a dřu jak zvíře v noci, studuji medicínu a chci být doktorem, tak jsem egoista, jo. Já říkám: ne, ne, ne, ty jsi to zase otočil, nebo vaše ego to otočilo. Ne, ne, ne, takhle to není. A existuje několik těch stavů a několik věcí, které existují. Jestli já miluji lidi a budu dřít v noci, strážat informace o té medicíně, která tady je z důvodu toho, abych byla platná a mohla těm lidem pomoci, pak nejsem egoista. Ale budu egoista, když to budu dělat pro sebe, tzn. ať jsem slavná. Sláva je pro mě. Doktor... když se řekne moje jméno, tak každý otevře pusku a sedne si na prdel. To už je egoismus. Anebo tak jo, vydělám strašně moc peněz jako doktor, zase to dělám

pro sebe. Takže vidíte, ty motivy, pro které to děláte, to je to Božství, které si nastavíte. Já jsem nikdy ze začátku nevěřila v Boha. Já jsem věřila v dobro, v lásku. To je to nejvyšší, co Božství představuje. Ale jsou lidé, kteří věří penězům, jo. Taky proto Ježíš udělal tu nádhernou scénu v chrámu. Tam je symbolika. Do chrámu nepatří žádná hmota. Farizeové tam prodávali na stáncích cokoli se dalo. V chrámu neboli v chrámu těla každého z vás má být jenom Bůh, ne žádná hmota. Žádný čenžování, a jo, teď ti dám něco a ty mi za to dáš něco. Peníze, majetky, vlastnění druhých těl, žárlivosti, výčitky, lítosti, kdy na druhém visíte a teď ho vydíráte, jo a přitahujete si ho k sobě. Tam nesmí být žádná hmota, tam má být jenom Bůh. Ta hmota, když vás ovlivňuje, vám uzavírá čakerní systém. A nikdy se nedostanete do stavu chrámu, který je plný Boha. Slyšíte ho? Už zvoní. Takže já vám přeju, abyste se nalili do svých těl, které jste si přišli tady na světě zahrát. A věřte mi, moc vám to přeju, byť přání nemá být. Ale vy už víte, jak to myslím. Máte k tomu už velmi blízko a tak na vás budu neustále myslet. Hodně štěstí. Děkuji (potlesk).